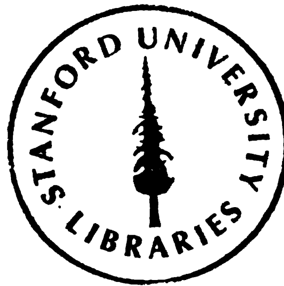

STANFORD UNIVERSITY
LIBRARIES

Symjeschka na Božu rolu.

Podał

M. Domaschka,
farař w Rožaczizach.

S pschedžłowom

J. Jakuba,
fararja w Nježwaczidle.

S nakładom žerbskeho lutherskeho knihowneho towařstwa.

W Budyschinje.
Czischczane pola E. M. Monsy.
1889.

Towaŕſtwowych ſpißow cžißło 93.

Lubi serbscy pschecseljo!

Pójmy, dźimy w duchu na tamnu Božu rolu, hdźež njesachodne symjo srawi k wěčznym žnjam! Haj, stup nětk so mnu w duchu na wasche rjane pohrjebnischczo! Wone dyrbi tebi lube, snate město hižom teho dla bycź, dokelž ty tež junu tam swój wotpoczink směješch, hdyž „to dźěło je so stało a so sabat sapocznje". Abo sy ty snano tež bjes tymi, kiž tam hižom se sylsami rossywachu? Spinka czi snano tam lube dźěczo? Sy tam khował, schtož bu czi wsate jako dźěl sameho twojeho žiwjenja, tehdy, jako so Jesus woprascha twoju njewjestu, abo twoju mandźelsku, abo twojich najlubschich jeneho: Lubujesch mje wjacy dyžli tamnych? Duž sy bjes twojimi lubymi, hdyž po tutym městnje wjele czichich wobydlenjow wokoło khodźisch. Ta wosada, kotraž psched krótkimi lětami tu bydlesche, dźěłasche a žiwa běsche, hdźež my nětko smy, ta nětko tam ležo spi a czaka na dźeń Jesom Khrysta.

Dźi wot jeneho rowa k druhemu; pytaj jene mjeno sa druhim, wschudźom nadeńdźesch snate městna, snate mjena, a bjes nimi, ach, někotre tebi pschede wschitkimi lube, drohe njesapomnite mjeno! Hdyž my tak na nje so dopomnimy, dha nam je, jako dyrbjeli w duchu tu postrowicź tych, kotrychž sasy ras s czescźu a s luboscźu mjenowachmy.

„My, Božo, spominamy na tych, kiž w rowach spja", niž jenož s nutrnym posběhowanjom swojeje mysle na hnadny czas

a sbóžne město sazowidźenja, ale tež se žedźenjom kedźbujo na to, schtož nam to město wo tych pschipowjeda, kotsiž nětko tu wotpocžuja.

Tajke pschipowjedanja pak dawaju nam rowowe pomniki, kamjenje, kschiže. Na nich steji pisane, schtó su tucži semrjecži byli; hdźe a kak dołho su na semi pschebywali; koho su sawostajili. Tak wjele słuscha semi; tam pak tež njesmě pobrachowacž to swědczenje: „Ja wěm, so mój wumožnik žiwy je a budźe mje potom s teje semje horje sbudźicž." A na wjele kschižach a pomnikach namakamy rjane pschikłady tajkeho wěruwusnacža: na jenym steji tekst cžělneho prědowanja; na druhim konfirmazijske słowo abo druhe móžne wuprajenje s Božeho pisma; na wschěch nimale khěrluschowa schtucžka. A wschudźom, hdźež je wuswolenje tutych rowowych napismow naschim serbskim bratram a sotram w Khrystusu tak prawje wot wutroby schło, buchu te same serbsky sestajane a serbsky napisane.

To tež po prawom njemóže hinak bycž! Chzesch ty prěnjemu lěpschemu němskemu rěsbarjej abo blidarjej pschewostajicž, so by s někajkich němskich knihow schtucžki, tebi zyle njesnate, wupytał a je jako twoje posłenje „Božemje" na pomnik napisał? Hdy by ty tak cžinił, dha ty njeby žaneho dźěła na tym měł, wo cžimž dyrbi tola tutón pomnik swědcžicž — dha by jeho słowam lubosćž pobrachowała; a hacž runje bychu s cžłowskimi a s jandźelskimi jasykami rycžałe a njeměłe luboscže, dha bychu byłe synczazy mosas a klinczazy swóncžk. — Ně, tón khěrlusch, kotryž twoja njebo macž najradscho spěwasche; tu schtucžku, kotraž bě wschědne wokschewjenje twojeho njebo nana; to słowo, s kotrymž twoji lubi so s tobu rosžohnowachu, kiž bě jim prut a kij w cžěmnym dole a twojej rosrudźenej duschi njebjeski trościt — to pisch twojimaj serbskimaj starschimaj a twojim serbskim dźěcžom serbsky na jich pomniki,

runje kaž ßu woni se ßerbskimi ßłowami k Bohu sdychowali; runje kaž ßy ty s nimi ßerbski ryczał a spěwał.

Wěrno je, so běchu psched lětami zusy rěsbarjo a blidarjo niž mału liczbu naschich Sserbow k temu naryczeli, pomnikam semrjetych Sserbow němske napißma dacž, dokelž pomjenjeni wudžěłarjo pomnikow ßerbskeje rycže ßwědomni njeběchu, abo dokelž němsku ryčž wysche ßerbskeje posběhowacž pytachu. — Ale runje tak wěrno je, so ßo lěto wot lěta do naschich ßerbskich woßadow to prawe pósnacže a žadanje bóle a bóle dobywa, so chzedža ßwojim lubym semrjetym *ßerbske* rowowe napißma a ßerbsku schtučžku stajecž dacž. Naschi woßadni ßo huscžischo na naß duchownych wobroczichu, so bychmy jim tajke rowowe napißma sestajeli, schtož je ßo tež wěsčže wot kóždeho bjes nami s najlěpschej wolu a s najwjetschej lubosčžu stało. Ale my njemóžachmy kóždy kóždemu ßłužicž.

Teho dla je hłowne sjednočženstwo ßerbskich duchownych wobsankło, so bychu ßo *knižki* sestajałe, do kotrychž bychu *hromadžene* byłe *rowowe napißma*, kajkež móhłe ßo derje trjebacž, a to ßerbske, sa naschich Sserbow. Knjes farar *Domaschka* w Noßačžižach je tuto wažne džěło luboscžiwje na ßo wsał, wschu móžnu prózu Bohu k čžesčži a Sserbam k wužitku nałožował a wscho jara rjenje dokonjał. Do prědka pak je „roswučžaze ßłowo wo pohrjebnischčžach“ póßłał.

Kak lubosnje budža junu ßłowa s tutych knižkow klinčžecž psches čžischinu Božeje role, hdyž budža napißane namakane na pschichodnych rowach, a hdyž budža ßo ßłyschecž se rta sawostajenych a pschečželow, kotsiž na pohrjebnischčžu wokoło khodžo je ßebi wučžitaja a pschi ßebi spěwaja! Wschako ßu ßame Bože ßłowo w narodnej ryčži; to dže k wutrobje.

Tež budže w tutych knižkach kóždy namakacž, schtož trjeba, hdyž sa lubymi ßłowami sa ßwojich lubych semrjetych pyta, a

hdyž móže je ſ cžiſchcžanymi knihami blidarjam a rěſbarjam prjódkpołožicž, ſo je cži ſ połnej wěſtoſcžu bjes ſmylka napiſsacž abo wudypacž ſamóža.

Někotryžkuliž luby bohabojaſny Sserb, kiž ſsmjertneje bojoſcže njeſnaje, ſsam pſchi žiwjenju poſtaji, kak ma ſso ſ jeho khowanjom džeržecž, kotry ma ſso jemu khěrluſch ſpěwacž a t. d. Tak budže nětko kóždemu tež ta móžnota data, ſo ſsebi ſsam pſchi žiwjenju ſ tutych knižkow tón ſchpruch abo tu ſchtucžku wuſwoli, kiž ma po jeho ſsmjercži hiſchcže na rowje pſchipowjedacž jeho wěſtu nadžiju ſbóžnoſcže pſches wěru do Jeſom Khryſta.

Duž njech wuńdu ſsłowa tutych knižkow na naſche pohrjebniſchcža jako ſsymjeſchka troſchta a žiwjenja. Wone možy ſ wyſsoka ſsobu njeſsu pſches Teho, w kotrehož mjenje pſchińdu a potroſchtuja; to mjeno rěka: Jeſuſs — a tón troſcht je: „Ja ſsym to horjeſtawanje a to žiwjenje“, tón Knjes praji, „ſchtóž do mnje wěri, budže žiwy, hacž wón runje wumrje!“ — —

W Njeſswacžidle, 15. novembra 1888.

Jurij Jakub, farař.

Roswucżaze ßłowo wo pohrjebnischczach.

1. Woßadne pohrjebnischczo

dyrbi ßo w dobrym rjedże dżerżecż; dyrbi bycż město, kiż ßwědczi, so we woßadże luboscż a sdobna myßl knježi; dyrbi tež bycż cżiche město jako město měra a pokoja sa morwych a sa žiwych. Wone je tež město želenja a žarowanja wo lubych, kotsiž ßu wot naß woteschli, a ma teho dla tež bycż směrowaze město, město, kiž wutrobow styſk staja a balsam troschta jim sticżi. Wone dyrbi pak tež bycż polo, na kotrymž wěra ßwědczi a ryczi. Kóždy woßadny staw dyrbi ßobu k temu pomhacż, so by na Božej roli wschitko pschistojne było. Tež najkhudschi njeje tak khudy, so njemóhł ßebi rowy ßwojich lubych ßwěru hladacż.

Rowy dyrbja ßo, je-li móžno, tak rycż, so ßo cżěła s hłowami k wjecżoru kładu a k ranju wobrocżene wotucża, kaž ßu Bože domy tež k ranju wobrocżene.

2. Rowowe kamjenje a snamjenja na nich.

Schtóž chze a samóže wopomniki se snamjenjemi na row stajicż, tón hladaj, so by je prawje po *kschescżijanskej* myßli wuswolił. Lubowane rowowe snamjo je Khrystuß jako dobry pastyŕ, kiž jehnjo na ramjenju njeße. Tute snamjo chze prajicż: Khrystuß bě dobry pastyŕ teho njeboczicżkeho a je jeho sbožomnje psches žiwjenje hacż dom pschenjeßł. Druhe snamjo: *hołb* s wolijowej hałožku w pysku, snamjo měra. Wone chze prajicż, so je semrjety měr Boži namakał, so je w tutym měrje wucżahnył a we nim wotpocżuje. Dale *palma*. Wona pokasuje na dobycże na spytowanjach teho ßwěta. *Króna* dyrbi dopomnjecż na dostatk wěcżneho žiwjenja. *Lilija*, snamjo cżisteje dusche, dyrbi njewinu wosnamjenjecż, kotraž je njewomasana se wschěch spytowanjow wuschła. *Sswěcżnik* abo lampa wosnamjenja wěcżne ßwětło. *Winowa hałosa* je snamjo Jesußoweho wucżomnistwa. *Kótwiza* je snamjo nadżije po Hebr. 6, 19.

Tute stare dobre snamjenja ßo w naschim cżaßu jara porědko na rowach widża, jako by nětcżischi lud praweho srosymjenja sa nje wjazy njeměł. Město nich pak ßo namakaja *póhanske* snamjenja, jako *popjelnik* (popjelny karancżk). Stari póhanjo ßwojich morwych palachu, a jich popjeł bu w tajkim ßudobju khowany. Kotsiž ßo w naschim cżaßu k póhanstwu pokhileja, tym njech ßo na jich row hischcże nětk tajke snamjo staji! Ale schtoha chze tajki popjelnik na rowach wěrjazych kschescżijanow? Ně, tuto snamjo ßo na žane kschescżijanske pohrjebnischczo wjazy njepostaj! Podomne póhanske snamjo je *slemjeny stołp*. Tajke snamjo sachodnoscże sawostajenych njemóže troschtowacż, hdyž k rowej pschińdu. Kschescżijansku nadżiju tajki slemjeny stołp njeprěduje. Podomne snamjo je *powrócżena ßwěza*, kotraž ryczi, so je nětko se wschěm kónz. Tak ryczi jenož póhanstwo. Póhanske snamjo je tež *makowy wěnz*. Mak pokasuje na spanje,

a makowy wěnz dyrbi wěčzne spanje wosnamjenjecz. Ně, my kschesczijenjo wěrimy, so je ßmjercz krótke spanje, sa kotrymz wjeßełe horjestawanje dźe. Na kschesczijanske pohrjebnischczo njeßłuscha tež kamjeńtny nop, doßwěczena ßwěza, kosczenz ani muž s koßu.

Niz myßle na ßmjercz, ale myßle na horjestawanje njech ßu na naschich kschesczijanskich pohrjebnischczach wotsnamjenjene! Niz nam troscht bracz, ale nam troscht dawacz dyrbi to, schtož na nich widźimy a podeńdźemy. Duž precz se wschitkimi póhanskimi snamjenjemi! Njech je maja póhanjo na ßwojich pohrjebnischczach! My pak mějmy r.ı naschich troschtowaze snamjenja. Najrjeńsche kschesczijanske snamjo je kschiž. Wone kóždemu praji: Bohu budź dźak, kiž je nam dobycze ʼał psches naschehe kschižowaneho Jesußa Khrystußa! Tuto horje pokasowaze snamjo pschipowjeda, hdźe naschi morwi ßu, horkach we wótznym domje.

Duž kschiž mi na row stajcze
A ßylsam wobarajcze!
Wschak psches kschiž Jesom Khrystußa
Je duscha do njebjeßow schła.

Kschiž njeje niczo tak drohe; tež khudy móže jón měcz. Pschetož to móže tež drjewjany kschiž bycz. Tež tón kschiž na Golgata njeje žadyn woßebny, drohi kschiž był. Sa drjewjane kschiže ßo najlěpje dubowe drjewo hodźi, kotrež, s wolijowej barbu wobarbjene, dołho traje. Wot želesnych kschižow njejßmy hischcze niczo rjane widźili. Schtóž chze a samóže, móže na row ßwojich lubych tež snamjo jutrowneho jandźela abo druhe podomne troschtowaze snamjo stajicz dacz. Tež klečzazy jandźel je něschto rjane. Wobrasy abo fotografije semrjetych pak na žane waschnje na rowy njeßłuscheja, tež niz schkleńczane paczerje a druhi prosty błyskot.

3. Napißma.

Te ßu najwažnische. Psched něschto lětami namakachu njedaloko stareho města Saluna abo Theßaloniki dwaj kaschczej, wot kotrejuž bě jedyn s póhanskeho, druhi s kschesczijanskeho czaßa. Prěni mějesche to napißmo: „We ßmjerczi žana nadźija“; druhi pak mějesche to napißmo: „Khrystuß je moje žiwjenje.“ Hlaj, jow bě ßmjercz bjes Khrystußa a ßmjercz s Khrystußom blisko hromadźe. Tam žana nadźija, tu wjeßeła nadźija. Słyschcze někotre rowowe napißma prěnich kschesczijanow, kiž ßu ßo nam sdźeržałe w Romskim podsemskim pohrjebnischczu, kotremuž „katakomby“ rěkaju. „Saturnina spi we wěrje.“ „Dudulia, budź žiwa w Khrystußu!“ „Tudy wotpoczuje w měrnym spanju Renovatuß, kiž bě 23 lět žiwy, pohrjebany 1. julija 545.“ „Tudy wotpoczuje s měrom wotroczk Boži.“ „Njebudź srudne, moje dźěczo, ßmjercz njeje wěczna!“ Kaž tute napißma ßwědcza wo nadźiji prěnich kschesczijanow, tak tež wo jich wěrje. Na dźěsczowym rowje steji: „Wotnjeßene wot jandźelow“; na rowje 80lětneho duschowpastyrja: „Sawołany wot teho Knjesa.“ Pódla namakaja ßo rowowe napißma, kiž wo wutrobnej lubosczi ßwědcza, jako: Florenziuß najßłódschemu a najlubschemu bratrej Felixej, kiž bě žiwy a dźěłasche s nim 21 lět, ßwojemu dobremu bratrej, kiž je domoj dóschoł w měrje.“ „Vitalißimuß najlubschej Rufinje, kiž bě 32 lět 2 měßazaj 20 dnjow žiwa, ßwojej najdróžschej mandźelskej, kiž je so mnu derje dźěłała.“

Abo: „Najpěknischa mandźelska, Pudicißima, czescźe dostojna a wulzy pózcźiwa, kiž njeje jako wěrjaza ženje ſ nim njeměra měła.“ Saßo: „Wona (mandźelska) bě połna ßwjateje pózcźiwoſcźe a luboſcźe.“ Saßo: „Wona bě žiwa w ſpodźiwnej pózcźiwoſcźi, njewinoſcźi, mudroſcźi a ßwěrnoſcźi.“

Tak dawaja nam rowowe napißma prěnich kſcheſcźijanow hłuboko do jich duchowneho žiwjenja pohladowacź jako ßwědczenja jich wěry, luboſcźe a nadźije, kiž jich dusche napjelnjeſche. Tak dyrbi tež ſ naschich rowowych napißmow wutrobnoſcź wěry, luboſcźe a nadźije ryczecź. — Wot najſtarſchich cźaßow hacž do naschich dnjow ßu ßo ſdźeržałe te napißmowe ſapocźatki: „Tudy wotpocžuje w Boſy“; abo: „Tudy ſpi ſ měrom“; abo: „Tudy cźaka na pſchichodne horjeſtawanje cźěło teho N. N.“; abo: „Tudy ma ßwój wotpocžink hacž k horjeſtawanju N. N.“; abo: „Tudy cźaka Jeſom Khryſta, ßwojeho Knjeſa“; abo: „Tudy wotpocžuje w nadźiji wěcžneho žiwjenja“. Luther praji w pſchedßłowje k knižzy „Kſcheſcźijanske pohrjebne kěrluſche“: „Sdobne a prawe je, ſo ßo pohrjeb cźeſtnje dźerži a ßo dokonja k khwalbje a k cźeſcźi wjeßełeho artikla nascheje wěry do horjeſtawanja mortwych. K temu ßłuscha, ſo ßo rowy rjenje pyscha. Wschitko dyrbi ßo ſtacź k poſběhnjenju tuteho artikla wo horjeſtawanju, ſo by we naß krucźe ſałoženy był, pſchetož wón je nasch poßleni, ſbóžny, wěcžny trojcht a pokoj pſchecźiwo ßmjercźi, heli, cźertej a wschemu rudźenju. Hdyž chzemy rowy cźeſcźicź, dyrbimy wopomniki na nje ſtajecź a na tute ſchpruchi ßwjateho pißma napißacź, ſo bychu pſched wocžomaj byłe pſchewodźerjam a tym, kiž k rowam pſchikhadźeju. By-li pak něchtó ſamóhł, tajke ſchpruchi do rjenje klincźazych ſchtucźkow ſeſtajecź, to by dobre było k temu, ſo bychu ßo cźim lóže wobkhowałe; pſchetož tajke ſchtucźki ßo pſchezo radscho praja, hacž druha rycź.“ —

Kóžde cźěło, kotrež na Božu rolu k poßlenjemu wotpocžinkej njeßemy, je drohe ßymjo, kiž ßo ßyje w nadźiji na pſchichodny wulki žnjowy ßwjedźeń. Ale tež druhe wußyte ßymjo nam Boža rola pokaſuje. To ßu te ſchpruchi a ſchtucźki, kotrež ßmy naschim njebohim nad jich rowy napißali. Tute ßymjeschka dyrbja padacź wschitkim tym do wutroby, kotſiž rowy wopytuja, a dyrbja we nich płód njeſcź, kiž wostanje do wěcžneho žiwjenja. Ale, ach, tež na tuto ßwjate polo Bože je tam a ßem njepſchecźel pſchiſchoł a njerjada naßył bjes pſcheńzu. Pódla krаßneho ßłowa Božeho ßo na wschelakich kſcheſcźijanskich pohrjebnischcźach tež ßymjo njewěry namaka a wjele pluwow ßwěta, kiž tam njeßłuscheja.

O lubi Sserbjo, dźeržmy na to, ſo bychu rowowe napißma naschich ßerbskich bratrow a ßotrow w Khryſtußu Jeſußu jenož wo cźiſtym kſcheſcźijanskim duchu a wo prawej wěrje ßwědcźiłe a to w tej ryczi, ſ kotrejž ßu ßwoju wěru tu nutrnje wuſnawali, a w kotrejž ßu ſ nami a my ſ nimi w žiwjenju ryczeli!

Dobra rada wo rowowych pomnikach.

1. Rospomń ßebi prjedy, kajki chzesch pomnik stajacž, hacž wulki abo mały, stejazy abo ležazy, a potom hakle ßebi napißmo sa tym wuswol, hacž sa njo ruma směješch.
2. Na ležazych kamjenjach steji horjekach mjeno, pod nim schtucžka a je-li ruma doscž tež schpruch. Na stejazych pomnikach ma prědkowna tafla zyle horkach krótke ßłowo (na pschikład: „Saßowidženje!“ abo „Khrystuß je žiwy“ abo „Žiwy ßym w Knjesu“), na to mjena a t. d. a schpruch; na sadnu taflu daj wjetschu schtucžku stajicž.
3. So by pschihódne rowowe napißmo w tutych knižkach lóhko namakał, k temu chze tebi „wobßah“, na stronje XII. podaty, ßłužicž pak w ßwojich powschitkownych pak w ßwojich woßebitych rowowych napißmach.
4. Pißaj abo daj pißacž mjena a licžbniki prawje jaßnje a wobhladaj ßebi pola blidarja abo rěsbarja hotowe pißmo prjedy, hacž je pomnik stajeny.
5. Pokaski napißmow, s kotrychž móhło cži jene abo druhe sa pschikład ßłužicž, tu s tym pschispomnjenjom podawamy, so by jo s pscheměnjenjom mjenow a licžbnikow sa twoju potrjebnoscž naprawił. K salutowanju ruma móže ßo * sa ßłowje „ßo narodži“ a † sa ßłowo „wumrje“ na pomnik stajicž.
6. Njelutuj pschi tym žaneje prózy, ale połož do wscheho, schtož ty sa twojich semrjetych lubych cžinisch, twoju luboscžiwu wutrobu.

Tudy spinka naju horzo lubowane džěcžo **Jan Wicžasez** s Brěsy. Tón Knjes bě jeho namaj dał 20. měrza 1885 a jeho k ßebi domoj wsał 5. julija 1888. (Na to schtucžka!)

Tudy spinka naju horzo lubowana džowcžicžka **Marja Libuschez** s Janez. Tón Knjes bě ju namaj dał 7. haperleje 1881. Wona 21. meje 1885 k Jesußej domoj džěsche. (Na to schtucžka!)

Jow w Bosy wotpocžuje **Pětr Kujawa.** * 1. dezembra 1840 w Budyschinje, † 1. meje 1886 we Lusy. (Na to schtucžka.)

Tu spi **Hana Schołcžina.** * 17. meje 1839 w Džěžnikezach, † 1. oktobra 1880 w Haßlowje. (Po tym schtucžka.)

Prědkowna tafla.

Młodźenzo, stań horje!

Tudy na pschichod Jesom Khrysta wotczakuje czeßny młodźenz

Handrij Kowař.

Sšo narodźi 3. septembra 1867 a wumrje 6. oktobra 1885, ßwojeje kczějazeje młodosczę 18 lět 1 měßaz 3 dny. Jeho žaruja starschej, wowka, 3 bratsja a 1 ßotra.

(Po tym czělny tekst abo druhi schpruch.)

Na zadnu taflu přińdźe dlěžša štučka.

Prědkowna tafla.

Talita kumi!

Tudy s měrom spi

Hana Kralez s Noßliz,

Jurja Krala a jeho mandźelskeje Lejny Kružiz mandźelska jeniczka dźowka.

* 15. junija 1871 a

† 30. nowembra 1887.

Wo nju žaruja starschej, dźěd a 5 bratrow.

(Po tym czělny tekst abo druhi schpruch.)

Na zadnu taflu přińdźe dlěžša štučka.

Tudy po prózy połnym žiwjenju w Bosy wotpoczuje ßwěrny kschesczijan

Michał Kobanja,

sahrodnik w Krónzy.

Sšo narodźi 9. wulkeho różka 1817 w Ratarjezach a czische wußny 23. junija 1885, ßwojeje staroby 68 lět 5 měßazow 14 dnjow.

(Po tym tekst czělneho prědowanja a schtuczka.)

Tudy czaka Jesom Khrysta ßwojeho Knjesa wudowa ⊙

Herta Ponichowa

s Barta,

* 15. małeho różka 1820 w Hrodźischczu a

† 6. haperleje 1887.

Ju žaruja 3 ßynojo, 2 dźowzy, 1 pschichodny ßyn, 3 pschichodne dźowki a 15 dźěczi dźěczi a 1 dźěczo, kotremuž je wulka wowka była.

(Potom czělny tekst a schtuczka.)

Saßowidźenje!

Měſtno wotpoczinka ßwěrneju mandźelskeju (abo: horzolubowaneju starscheju)

Mikławscha Hobraka s Hatka,

ßo narodźi 25. měrza 1807 na Sšokolzy a dźěsche do kraja wěczneho měra 29. hodownika 1884 a jeho mandźelskeje

Lejny Hobrakoweje

rodźeneje Jurschez s Lahowa,

ßo narodźi 29. meje 1814 a dźěsche domoj 25. měrza 1883.

Sšylsy dźaka a srudoby sa nimaj płakaju 3 ßynojo a 4 dźowki.

(Schtuczka.)

⊙

abo:

Herta,

Jurja Ponicha, kublerja (abo: sahrodnika, abo: khěžkarja) w Barczę, sawostajena wudowa.

Wobßah.

I. Powschitkowne rowowe napißma.

1.

Boža wulka hnada
Dusche psches ßmjercź žada,
So ßu w Božim raju,
Hacź tež cźěła tłaju,
Kotrež luboscź khowa,
Bóh pak sbudźi s rowa.

2.

Nětk ja wumru bjes staroscźe,
Moja duscha k njebju dźe,
Hdźež ma wjele wjeßełoscźe,
Dokelž wěčnje sbóžna je.

3.

Cźěło móža pschezo skhowacź,
W rowje wone derje spi;
Hdyž b'dźe Jesuß morwych wołacź,
Směju saßo žiwjenje.
Potom budu pschekraßnjeny
W ßwjatym Božim raju stacź
A tež jara swjeßeleny
Bohu cźescź a khwalbu dacź.

4.

Njech te sprózne stawy
Leža spody trawy,
Njech tu wotpocžnu!
Duscha powołana
Je do Kanaana
S hnady k wjeßelu.

5.

Hlaj, truba wyschschoh' jandźela
Mje junu s rowa sawoła
Na jehnjecźowy kraßny kwaß,
Hdźež widźu saßo wschitkich waß.

6.

Na ßabat pschińdu do rowa,
We kotrymž cźěło pokoj ma.

7.

Ja bórsy stanu wjeßeły
A jutry dźeržu pschi Bosy;
Psches Boži hłóß ja wotucźu,
Duž wo ßmjercź nicžo njerodźu.

8.

Do ßmjercźe Jesuß prjedy dźe,
Hdyž wumru, k ßebi wjedźe mje;
Hdźež wón je, tam ja pocźahnu,
Wschak jeho cźěła staw ßym tu.

9.

To ja wěscźe docźakam,
Schtož je mi mój sbóžnik prajił:
Psches ßmjercź póńdźesch k nje-
bjeßam;
Na to ßym tež wěru stajił;
Nětk ßo dopjelniło je,
Jesuß ßebi po mnje dźe.

10.

Dźeń je ßo nětko nakhilił
A nózny cźaß ßo pschibližił;
Dha mje, o moje ßwětło ty,
Wschak njewopuschcź nětk pschi
nozy!

11.

Hdyž dyrbju ßo se ßwěta hnucź,
Mje, Jesu, pschewodź ßmjertny
pucź!
Mój Jesu, wostań, proschu cźe!
Ja wěm, ty njewopuschcźisch mje.

12.
Sso jenož njeboj rowa,
Dźi, dźerž ßo Jesußa!
Wón tebje derje ſkhowa
A ſbóžny kónz ćźi da.

13.
Daj mi ßo pſchihotowacź
Tu ſ cźaßom k wumrjecźu,
So, hdyž mje budźa ſkhowacź,
Bych cźahnył k Jesußu!

14.
Tam w tamnym rjanym měſcźe
Mój dźěl a herbſtwo je;
Hacź runje wumru wěſcźe,
Mój dźěl mi njewumrje.

15.
Njech cźěło w rowje ſpi
Pſchi ßwojich pſchecźelach,
So měło wotpocźink
Tam pſchi jich komorkach!

16.
S Jesußom bycź žiwi chzemy,
Wón je ſtanył ſe ßmjercźe;
W rowje woſtacź njemóžemy,
Cźakamy na žiwjenje.

17.
Ssej hrjebaj, ßwěcźe, mortwych ludźi,
Jich njeſbudźiſch wſchak k žiwjenju;
Naſch Knjes pak ßwojich mortwych ſbudźi
A da jim jaßnoſcź njebjeſku,
So ßu kaž rańſche ſera tam;
Cźehń, ſbóžna duſcha, k njebjeßam!

18.
We Khryſtußu bycź,
Na Boſy lóſcht měcź
A njedacź ßo hnucź,
To cźini k tej ßmjercźi cźi wjeßeły pucź.

19.
Wajchtarjow mi pſchidaj prawych,
So mi mój row ſ měrom je!
Skhowaj wulkich, ſkhowaj małych
Jako kraßne kamjenje
A daj, ſo by moje cźěło
Junu wěcźnu kraßnoſcź měło!

20.
Njech cźěło wotpocźuje,
Hacź pſchińdźe ßudny cźaß!
Tón Knjes ßo pſchibližuje
A ſbudźi bórſy naß;
A cźěło póńdźe kraßne
Se ßwojej' komorki
A budźe rjane jaßne, —
O kraßne wjeßele!

21.
Hacź runje wumrjecź mam,
Dha dźeržu ja ßo Boha,
Dońž njedowjedźe droha
Mje k Božim jandźelam.

22.
Twoji mortwi budźa ſtawacź
Pſchekraßnjeni ſ cźěłami;
Pójcźe Bohu khwalbu dawacź,
Kiž wy ſpicźe we ſemi!

23.
Hdyž Jesuß kiwa cźi,
Dha lubje rady dźi!

24.
Twój ſbóžnik nětko woła cźe:
Pój ke mni, maſch=li lubo mje!

25.
Ach, hdyž Jesuß jow tak dawa,
Dha tam wěſcźe njeb'dźe mała
Wjeßełoſcź we njebjeßach.

26.
Ja wjeßeły du do ßmjercźe
A ſpěwam: Dokonjane je.

27.

Hdyž nětko so mnu k kónzej dźe,
Dha njewobroćź ßo wote mnje
A wsmi mje, Knježe, Khrysta dla
Do ßwojich sbóžnych towařstwa!

28.

Ssym we sbóžnym wumrjećźu
Wotkładł nětko brěmjo ßwoje,
Połny dźaka k tebi du
Khwalićź wumoženje twoje.

29.

Cźi, kotsiž psches ßmjerćź wot naß dźeja,
Njech wěčźnu sbóžnosćź dostanjeja
Psches tebje, luby sbóžniko,
Jim wotewŕ ßwoje kralestwo!

30.

Jesuß tu a Jesuß tam,
Jesußa ja lubo mam.

31.

Hlaj, ty dźesch nětk tam,
Hdźež Bóh bydli ßam;
Budźesch połny wjeßełosćźe
Boha widźićź do wěčźnosćźe,
Boha, kajkiž je.

32.

Hdyž mi wječźor ßwjatok swonja,
Dha ßo skonja
Próza moja na semi.
Kónz ma wschitko cźaßne dźěło,
Moje cźěło
Potom spanje ßłódke spi.

33.

Wječźor mój je nětko tudy,
Duž, wy ludy,
Rady chzu tež cźahnyćź dom;
Wěčźne směju spokojenje
W Božim mjenje
Tam, hdźež budu s Jesußom.

34.

Spićźe s měrom jako sorno ßywa
Wschitzy spody jeneho mi krywa;
Na semi je jenož cźěßnota,
Wam pak dosćź je wuska komorka.

35.

Duscha je ßo doběd́źiła,
Cźische s cźěła wustupiła;
Jandźeljo ju sbóžnu drohu
Do njebjeßow njeßu k Bohu.
Knježe, wotewrił ßy raj,
Pokoj wěčźny jemu daj!

36.

Njepłaćźćźe wy ßwěrni moji,
Wěčźnje wostanjemy ßwoji.

37.

Khwatajćźe, ach wón je cźaß,
Nětk na jehnjećźowy kwaß!

38.

Tu spróżni wotpoćźuja
Wot dźěła cźežkeho;
Do njebjeß shromadźuja
Pak Boži ßwěrni ßo.

39.

Tam budu pschi wschěch ßwojich,
Naß ničźo njedźěli;
Tam saßo widźu mojich
We wěčźnej kraßnosćźi.

40.

Sso wočźinjeja rjane
Mi Bože njebjeßa,
Hdźež njejßu stysski žane,
Hdźež widźu Jesußa.

41.

Budź, budź mi powitane,
Ty sbóžne skónčźenje,
Wot Boha pschipósłane,
Ty moje wjeßele!

42.
Hdyž ſachodnoſcź ßo ſhubi
A Jeſuß bliſko je,
Nětk wy, o moji lubi,
Mi tyſchnje njeſkorźcźe!

43.
Wſcha ßłaboſcź wotkładźena
Je nětko wote mnje,
A duſcha wumožena
Se ßwěta wotßal dźe.

44.
Sorno pſcheńcźne njeſeſkhadźa,
Doniž njeje we ſemi;
Schto cźi ßmjertne rany wadźa?
Khryſtuß tebje wubudźi.

45.
Sso podaj na pucź poßleni!
Hlaj, wotpocźink tam kiwa cźi.
Twój Bóh cźe wotßal wuwjedł je,
Duž w Božemje!
Tu njebě žane woſtacźe.

46.
Sswój dom ßej ſ cźaßom wob-ſtaraj!
Wſcho ßwětne ßwětej ſawoſtaj!
Hlaj, po mni rjad je na tebi,
So we ßmjercźi
Tu ležiſch tež bjes morwymi.

47.
Schto pytaſch tu hacź do ßmjercźe?
Ach jene jenož nuſne je.
Schtož ßwět pak tebi podawa,
Staj do boka!
Dźěl dobry wuſwol Bože dla!

48.
My wumrjeli ßmy ſ tobu
A ſ tobu žiwi ßmy;
My póńdźemy tež ßobu
Tam, hdźež ty, Jeſu, ßy.

49.
Hdyž mi wjecźor ſłote ſera
Wupſcheſcźera
Wyßoko pſches njebjeßa,
Sandźelicź ßo wócźko budźe,
Ale druhdźe
Rosjaßni ßo ſernicźka.

50.
Hicź chzemy, Jeſu, k rowu
A we nim cźiſche ſpacź,
Wſchak kraßnoſcź daſch nam nowu
Tam horkach wohladacź.

51.
Ssmjercź njemóže nam wadźicź,
Kłok jejny tupy je;
Bóh ſ tobu, Jeſu, ßadźicź
Chze naß na njebjeſke.

52.
Semja, woſtań ſady mje,
Daj mi w měrje Božim cźahnycź!
Wſchitke twoje nadźije
Do haniby dyrbja panycź.
Twoja rjanoſcź dźenßa kcźe,
Jutſje pak ßo poßycźe.

53.
Dźicźe, row mi wurycźe!
Běh mój nětk je dokonjany;
Kij mi ſ ruki wupadźe,
Pucź je ſ Boha pſcheběžany.
Duž njech nětk mje położa
W Božim mjenje do łoža!

54.
Poßlenja cźi dobra nóz,
Ssłónzo, měßazo na ſemi!
Dźěſcźu hnadnje kiwa Wótz,
Duž ßo ſběhnje ſ jandźelemi
S wjeßełoſcźu wot ſemje,
Njeßene do jaßnoſcźe.

55.

Wo mnje nětko njepłaczcže,
Kiž běch połnje k ßmjerczi ſraky!
Bóh najlěpje troſchtuje
Sswoje dźěczi, ßwoje ſtawy.
Njech naß tudy dźěli czaß!
Wěčznoſcž ſjenoczi wſchak naß.

56.

Njepłaczcže, ſo žadam ßej
Sbóžny nětko wotßal czahnycž,
Powołany k Jeſußej
Puſchczicž ßwět a ſ njeho ſtanycž!
Niczo njej' mi na ßwěcže,
Do wyßoka czehnje mje.

57.

Wumožnik mój žiwy je,
Proch njech do procha ßo lěha!
Nadźija wſchak we ßwětle
S czěmneho ßo doła ſběha.
Wěčzna luboſcž troſchtuje:
„Dźěczo moje, dźerž ßo mje!“

58.

K njebjeßam, mój ducho, ſlecž,
Wſchak ßy bycža njebjeſkeho!
Schto chzeſch tudy ſapoczecž
Ssrjedźa měſta kniczomneho?
Wot Boha wſchak wuſchoł ßy,
K Bohu wrócž ßo wjeßeły!

59.

Duſcha, ſběhń ßo horje!
Wot ſemje ßo ſnjeß
W ruzy Jeſußowej
Horje do njebjeß!

60.

Nětk, człowſke dźěczi, na kolena!
Knjes Jeſuß njeße kraßnoſcž wam,
Nětk ſběhajcže czeſcž jeho mjena
Hacž horje k Božim njebjeßam!
Haj dźakomne cže człowjeſtwo
Njech czeſczi, knježe Jeſußo!

61.

Hdyž duſcha wumožena,
Se ſwjaſkow puſchczena,
Do njebjeß poſběhnjena,
Je ſbóžnoſcž doſtała,
Dha budu, o ty wjeßele,
Ja bydlicž w Božim kraleſtwje.

62.

Pój dom, pój dom, Knjes woła,
Pój ſ zuſby ſtraſchneje!
Wot njebjeſkeho ſtoła
Měr ſbóžny kiwa cže.
Slecž horje ſ kſchidleſchkomaj,
Ty wbohi hołbiko!
Sso modl na kolenomaj
A potom poſběhń ßo!

63.

Na twojim khorym łožu
Nětk woczichnyło je,
Na ſbóžnu radu Božu
Je pſchiſchło dobycže.
Sso koſcže ßmjertne ſlemja
Na Božu pſchikaſnju;
O w Božemje budž ſemja!
Dom do njebjeß ja du.

64.

Nětk duſcha twoja w njebjeßach
Je w lutych kraßnych wjeßelach.

65.

Sswěcžiło hacž do wjeczora
Ssłónczko hnady na mnje je;
Nětko poßlenja je hora
Pſchekroczena ſady mje.

66.

Row naſch je Jeſuß Khryſtuß ßam
Pſches ßwój row w ſemi ßwjecził nam;
Rad do njeho ßo lěhamy,
Hdyž ſawołał naß, Božo, ßy.

67.

Knjes wotewril je wrota
Nam wschitkim se semje;
Je wuschol s krwě a s pota,
Nasch pucž pak sa nim dže;
Do rowa sa nim džemy
Se wschitkich bědženjow,
A sa nim poczehnjemy
Tež s naschich komorkow.

68.

O Jesu, nasche wješele,
Kak s rowa witali ßu cže!
My wěrimy: na ßudnym dnju
Tež poczehnjemy sa tobu.

69.

S Jesußom tež stanjesch s rowa,
To je twoja nadžija;
Row cže wěčznje njewobkhowa,
Knjes cže s njeho sawoła.
Kaž ßo sbóžnje nadžijesch,
Žiwy s rowa poczehnjesch.

70.

Do wyßoka ßo schkowronz sběha
Se ßwojim khwalbnym khěrlu-
schom;
Sso pschibližil mi kónz je běha,
Nětk, luba duscha, sleczisch dom.

71.

Na ßabat k měrej pschińdžemy
A kschiž wschón wotbudžemy,
Hdyž sbóžni doběželi ßmy.
Naß ponjeßu do komorki,
Hdžež spróžnemu ßo derje spi,
Dońž Knjes naß njesawoła.

72.

Hlaj, po krótkim bědženju
Kak nam budže derje
We wschěm wěčznym wješelu!
Byli 'nož tam skerje!

73.

We cžěmnymi dole tebje mam,
Sa twojim blidom wjeczerjam;
Mój Jesußo,
Ja s tobu du a dam ßo cži,
Twój měr najwyschschi spožcž
pak mi!

74.

Dom dusche je horkach,
Hdžež we ßwětle ßu.

75.

Sswět khowanki žaneje njeskiczi
nam,
Hdžež njeknježi hrěch, tam ja wot-
poczink mam.

76.

Hdyž wopuschczu semju, dha wo-
hladam dom
Tam horjekach s jandželskim
swješelenjom.

77.

O sprózna duscha, kajka radoscž,
Hdyž nastupju pucž poßleni!
Hdyž dopjelni ßo moja žadoscž
A du na ßabat njebjeski.

78.

Kaž podróžnik we zusym kraju
Pschez' bóle dom ßo wješeli,
Tak dusche sprózne požadaju
Měr ßwjaty, wěčzny njebjeski.

79.

Nětk wješel ßo, o moja duscha,
Na tamny ßabat njebjeski!
Tam wotpoczink tež tebi ßłuscha,
Jón Jesuß saßłužil je cži.

80.

Po cžichim dołhim semskim spanju
Hłóß Boži mje tež sawoła
A mi na Božim kraßnym ranju
Tež wotpoczink we njebju da.

81.

Ta ſbóžnoſcž, kotruž Bóh tam
dawa,
Ta, ach, ta wěſcže njeje mała;
Tu njeb'du jenož wohladacž,
Ně, wěčžnje ju tež wužiwacž.

82.

Tam, tam w Jeruſalemi
Sſu wěčžnje ßwjate dny;
Tón Knjes tam ſ khěrluſchemi
Je wěčžnje khwaleny.

83.

Derje, ſo ßmy proſcheni
Na kwaß jehnjeczžowy,
Kiž we ſbóžnej wěčžnoſcži
Pſchezo budže nowy!

84.

Pój k njebju horje, ſprawna duſcha,
Hdžež ßy ßej horje žadała!
Pój, pój, cži ſ hnady ſbóžnoſcž
ßłuſcha,
Wo kotruž ßy ßo bědžiła!

85.

Sſy, cžěło, doczžakało kónza,
Nětk, duſcha, ſ kſchidłomaj ßo
ſnjeß
Pſche wſchitke hwěſdy, wyſche
ßłónza,
Hdžež Jeſuß je, twój Bóh a Knjes!

86.

Wěm, hdže mam ßwoje łožo,
We kotrymž ſ měrom ſpju:
Do twojej' rukow, Božo,
Rad ducha poruczžu.

87.

Sſwět hrěſchny nětk chzu wo=
puſchczžicž
A ſ zuſobniſtwa domoj hicž
Do njebjeſkeho raja.

88.

Cžěło w ſemi cžiſche ſpi,
Duſcha ſchła je k ſbóžnoſcži.

89.

O požadany wěčžny cžaßo,
Tam namakam ja wěſcže ſaßo
Wſchěch mojich wěrnych pſche=
cželow,
Kiž ßo tu cžaßnje lubowachu
A we Knjeſu ßo ſawjaſachu,
Tych njedžěli niž ßmjercž, niž row.

90.

Hdyž budžemy ßo widžicž něhdy
Se wſchitkej' ſłóſcže torhnjeni,
Dha budže ſpominane lědy,
Schto duzy dom ßmy wuſtali.

91.

Tam ßo ſpěwa po wſchěm ſtraſchi:
Nětk ßmy wuſchli ſ wichora!
Tam, hdžež bydla luczi naſchi,
Tam je wěčžna cžiſchina.
Tam ßo cžerſtwe rěki lija,
Tam ßu rěki njeſwjadne;
Tam ßo kubła wotwužija,
Kiž tu mamy ſawdate.

92.

Njeſachodne kraßne ranje
Junu mi tež ſaßwita;
Tehdy pſcheſtanje ßo ſpanje,
Row mi ſaßo wukhod da.
Njebjo, ſemja potom ſhinje,
Sachodnoſcž ßo wſchitka minje.

93.

Hdyž, Jeſu, pſchińdžeſch ty,
Džeń budže wjeßeły,
Sſmy wuſpali ßo ſtrowi
A ſeſtawali nowi;
To budže ſbóžny cžaß,
Hdyž, Jeſu, ſbudžiſch naß.

94.

Ssym wubědźił ßo ße ßmjercźu,
Mje kładu do rowa,
Spožcź, Knježe, mi, ßo ßměrom ßpju
Hacź do ßudneho dnja!

95.

Jeßuß domoj ßhromadźicź
Wßchitkich chze, kiž cźaßnoscź dźěli,
A jich ßaßo ßjenocźicź,
So ßo horkach derje měli
A we ßbóžnym towařßtwje
Byli wěcźnje wjeßeli.

96.

Jeßuß ß rowa ßtanył je,
Měr je nětk na mojim rowje;
Moje ranje hižom dźe,
Mój troßcht je we Božim ßłowje.
Ssmjercź mje wjazy njeßtróži,
Jeßuß njeje we rowi.

97.

Do pokojneho rowa
Sso moje cźěło khowa
Pßchede wßchej žałoscźu.
Schto dha mi tam ßo ßtanje?
Mje nicžo njenadpanje,
Ja w Božim mjenje derje ßpju.

98.

Puschcź ßo dele w Božim měrje
Do twojeje komorki!
Jeßuß pomhaj naschej wěrje!
Dobra nóz cźi, derje ßpi!
Hdźež ßo morwi ßhromadźuja,
Naschi lubi wotpocźuja.

99.

Dobył nětk ßym na hroßy,
Kotraž rowy morwych kryje;
S procha budu ßbudźeny,
Cźěło k ßtawanju ßo ßyje.
Wótz je Ssyna wubudźił,
S tym je mój row rosjaßnił.

100.

Pßchichod wjaz' mje njetraschi,
Wěcźnje, wěcźnje žiwy budu.
Cźěło njech we rowje ßpi,
Duscha k Božemu dźe ludu;
Nicžo ju do wěcźnoscźe
S Božich rukow njetorhnje.

101.

To, Khryschcźe, proschu ßebi:
Wot ßwěta wutorhń mje!
Duch žada mój po tebi,
Tu wobcźeženy je.

102.

S jenym dobom podróžnizy
Cźahnu, hdyž Bóh ßakiwnje;
Pßcheß ßmjercź wjedźe njenadźizy,
S jaßtwa ßwojich wuwjedźe.

103.

Wjecžor je, wjecžor je,
Hdźež ßo ßwjatok ßapocźnje;
Wětßiki mi cźiche duja,
Duschu hižom wobpschimuja,
Njeßcź ju chzedźa k Jeßußej.

104.

Bórßy ß Ziona
S Boha ßeßkhadźa
Nam ta rjana jaßnoscź Boža,
Kotraž wubudźi naß ß łoža.
Witaj, ßwětło, k nam,
Knježe Jeßu ßam!

105.

Hdyž k mojemu dźe wumrjecźu
A jandźel k rowu ßwoni,
Dha dźerž mje ß twojej prawizu,
Stej, Jeßu, k mojej ßtroni!

106.

Puschcź ßo dele, jandźel scźele
Twoje łožo,
Troschtuj nasche dusche, Božo!

107.

Ty wumrě temu, kotryž je
Na kschižu wumrjeł sa tebje
A kiž cže junu sbudži.
Kak derje budže nětko cži,
Hdyž ničžo we wschej wěčžnoscži
Cže wjazy njerosrudži!

108.

Nětk budu wotpocžowacž
We Božej luboscži,
Sso zyle we njej skhowacž,
O derje, derje mi!

109.

Ty, luboscž Jesußowa,
Ssy moje wjeßele;
Mje powjedžesch tež s rowa,
Hdyž ja ßo džeržu cže.

110.

Wjeßelicž ßo wěčžnje budu,
Hdyž nětk Khrystuß pschińdže k ßudu,
So by wjedł mje do njebjeß,
Wón, mój sbóžnik a mój knjes.

111.

O kak sbóžny budu tam
Pornjo ßwjatym jandželam!

112.

We Jesußu wumrjecž budu,
Jesußowy zyle ßym;
Wón mje njepowjedže k ßudu,
Kotryž hrosy njewěrnym.
Jesußowy budu wostacž,
Herbstwo njebjeske s nim dostacž;
Do wěčžneho žiwjenja
Pocžahnu psches Jesußa.

113.

Khwalcže, so Bóh wjedže waß
Se ßwěta na Boži kwaß!

114.

Jesuß dže, ja cžische cžakam,
Ssmjercž njech psched durjemi je!
Jeje dla cžim bóle skakam,
Dokelž s njej mój Jesuß dže,
So by wsał mje sa ruku,
Psched ßmjercžu ßo njestróžu.

115.

Hlaj, wjeßele ja wumru s Boha,
Wschak njebjeßa mam docžakacž.
Hdyž tu je doběžała noha,
Mje Jesuß chže ßej k ßebi wsacž.
Pschi wschitkich wuswolenych tam
Tež ja s nim ßobu wjecžerjam.

116.

Nětk džěło dokonjane je,
Mój ßabat nětk ßo sapocžnje;
Knjes ßwoje kraßne njebjeßa
Mi połny hnady wotewrja.

117.

Sso stało je, Knjes žiwjenja
Mje psches ßmjercž s džěła sawoła;
Duž tudy nětko cžische spju
Po dokonjanym žiwjenju.

118.

Hdyž wschěch ßwojich sbudži s rowa,
Praji k nim tón ßwěrny Knjes:
„Džicže nuts!“ o kraßne ßłowa!
„Džicže nětko do njebjeß!
Po srudnoscži k wjeßełoscži
Džicže, dusche namakane,
S wěčžnej hnadu žohnowane!“

119.

Hlaj, s njebjeß dele stupiła
Je luboscž k nam psches Jesußa;
We luboscži tež nětko my
A psches nju wumoženi ßmy.

120.
Naſcha cżeſcż po' Božoh' tróna
Budże dobyczerjow króna.

121.
Mój wodżerjo, mje na pucż ßobu
Do twojich njebjeßow! [wſmi
Sswět wuſwoli we ßwojej ßlepo-
Ssej falſchnych wodżerjow. [ſcżi
Ja ßym ßo podał tebi,
Ssym wuſwolił ßej cże;
Tak derje radżu ßebi
Nětk a do wěcżnoſcże.

122.
Mi nětk je ſbóżnoſcż data,
Hdyż twój Duch wodżi mje,
A duſcha ſ hrěcha wſata
Do twojich njebjeß dże.

123.
Nětko ſ tobu,
Jeſu, ßobu
Cżahnu ſe ßwěta;
Twoja hnada
Mje ßej żada
Wěcżnje khwalena.

124.
Wſmi ßej naß,
Jeſu, wſmi naß żyle ßej!
Skhowaj naß do ßwojich ranow,
Běh naſch derje dokonjej!
Wſchitkich ßwěrnych kſcheſcżijanow
Dowjedż na ßwój wěcżny ſbóżny
Wſmi ßej naß! [kwaß!

125.
Horje, horje
Wócżko hladaj,
Duſcha żadaj!
Wſchak ßmy dżěcżi;
Nadżija nam pſchezo ßwěcżi.

126.
Schtóż wěri, proßy, wojuje,
Tón ſ Jeſußom tež dobudże;
Wón wſchitko derje dokonja
A wěcżnu krónu ſa mſdu ma.

127.
Mjecż cherub k ſemi pokhila
A paradis mi wotewrja;
Mi wutroba ßo ſraduje,
So nowy raj'mi ſakcżěł je.
Knjes Jeſußo,
Hlaj, na twój dżeń a na tebje
Wſcho tyſchne cżaka ſtworjenje.

128.
Hdyż żuſnik duży wuſtawa,
Ssy jemu kij a ſepjera,
So njewoſtawa ſady;
Kiż tudy ßy-mój ſbóżnik był,
Ssy nětk mje k ßebi poſběhnył,
Mi ſbóżnoſcż dał ßy ſ hnady.

129.
Sso Wótzej njebjeſkemu
Je Jeſuß woprował;
Naß ſa to Bóh je jemu
Sa wobßedżenſtwo dał,
So ßwěru jemu ßłużili
A byli pola njeho
We wěcżnej kraßnoſcżi.

130.
Wěm, ſo ßym wumożeny
We mojim Jeſußu;
Wěm, ſo ßym pſchinjeßeny
Se ßmjercże k żiwjenju.

131.
Wěm, ſo ßym wotdżěleny
Wot ſkeho Sodoma
A ſ njeho wuwjedżeny
A ſo mam Jeſußa.

132.

Dźeń budźe jara wjeßeły,
Hdyž k njemu domoj póńdźemy;
Ty, Ssyno Boži, ßy naſch knjes,
Nam pomhaj k tebi do njebjeß!

133.

Hdyž junu ßwět na kónzu je
A njedźela ßo ſapocžnje;
Hdyž ßyła Boža ſtanyła,
So doſtała by njebjeßa,
Wſchěch lubowazych prjedy mje,
A kotrychž noha ſa mnu dźe,
Chzu koſchicž ſ wěcžnej radoſcžu
A ſapomnicž wſchu ſrudobu.

134.

Tam tebje, kralo njebjeſki,
Lud ſbóžny khwali ſ harfami
We nowym khórje wyßokim,
Ty, Jeſu, budźeſch ßam bjes nim.

135.

Na Jeſußa chzu wumrjecž rady,
Troſcht mam we jeho ſaßłužbi;
Wón k ßebi wſacž mje budźe
ſ hnady
A dowjeſcž k wěcžnej ſbóžnoſcži,
K tej wulkej Božej wjecžeri,
Sa kotruž mje ßej wuſwoli.

136.

Wot ſpocžatka ßym wuſwoleny,
Tón troſcht mi nichtó njerubi;
Pſches Khryſta ſ hnady wumoženy
Ssym, kaž ja wěrju jeho krwi.
Ja ſbóžne woteńdźenje mam,
Na Khryſta běh ßwój dokonjam.

137.

Jeſu, hlaj, tu ležu ja,
Rjekń dha ke mni: Hephata!
Sbóžny cžaß nětk pſchiſchoł je,
Duž ßo, rowy, wotewrcźe!

138.

Czeſcž, khwalba, dźak a bohatſtwo
Budź date, jehnjo, tebi!
Ty ßy naß k měrej pſchinjeßło
A wukupiło ßebi;
Ty ßy naß ſbóžnych ſcžiniło,
Nam dało wjazy dobreho,
Hacž my ßo nadźijachmy.

139.

Naß wuhotuj ſa tutón cžaß,
O ſbóžniko, na wěcžny kwaß.

140.

Mi pſchihotuj dom njebjeſki,
Hdyž cžěłny dom ßmjercž wutupi.

141.

Ja ßym Boha wot woblicža k woblicžu widźił a moja duſcha je wumožena. 1 Mójſ. 32, 30.

142.

Hdyž tón hołb njenamaka, hdźež by jeho noha wotpocžowała, wrócži ßo ſaßo k njemu do kaſchcža. 1 Mójſ. 8, 9.

143.

Knježe, ja cžakam na twoje ſbožo. 1 Mójſ. 49, 18.

144.

Pokaž mi wſchak twoju kraßnoſcž! 2 Mójſ. 33, 18.

145.

O ſo by moja duſcha wumrjeła ßmjercže prawych a moje ſkóncženje było jako tych. 4 Mójſ. 23, 10.

146.

Ja ßo wjeßelu na twojim ſbožu. 1 Sam. 2, 1.

147.

Tón Knjes je moja skała a mój hród a mój wumožnik. 2 Sam. 22, 2.

148.

Dosćž je, dha wsmi nětk, Knježe, moju duschu! 1 Kral. 19, 4.

149.

Ja wěm, so mój wumožnik žiwy je, a wón budźe mje potom se semje horje sbudźicž. Hiob. 19, 25.

150.

Ja ležu a spju a wotucžu, pschetož tón Knjes mje sdźerži. Ps. 3, 6.

151.

Ja ležu a spju zyle s měrom. Ps. 4, 9.

152.

Psched tobu je wjeßełosćže dosćž a luta rjanosćž po twojej prawizy wěčžnje. Ps. 16, 11.

153.

Ja chzu wohladacž twoje woblicžo we prawdosćži; ja budu naßycženy, hdyž wotucžu po twojej podomnosćži. Ps. 17, 15.

154.

Tón Knjes je mój pastyŕ, na nicžim ja nusu njesměju. Ps. 23, 1.

155.

Knježe, mój Božo, ja chzu ßo tebi dźakowacž do wěčžnosćže. Ps. 30, 13.

156.

Ty ßy mje wumohł, Knježe, ty ßwěrny Božo. Ps. 31, 6.

157.

Mój cžaß steji w twojej ruzy. Ps. 31, 16.

158.

Knježe, wucž mje, so kónz so mnu budźe, a so moje dny ßu wotměrjene, so bych pósnał, kak sachodny ßym! Ps. 39, 6.

159.

Cžeho dha nětk, Knježe, mam ßo troschtowacž? Ja ßo spuschcžam na tebje. Ps. 39, 9.

160.

Ja ßym twój zusobnik a podróžnik, jako wschitzy moji wótzojo. Ps. 39, 14.

161.

Ja chzu bydlicž w twojej hěcźe wěcžnje. Ps. 61, 5.

162.

Bóh je nasche dowěrjenje. Ps. 62, 9.

163.

My mamy Boha, kotryž pomha, a Knjesa, Knjesa, kotryž wot ßmjercže wumože. Ps. 68, 21.

164.

Ty wodźisch mje po ßwojej radźe a wosmjesch mje na poßledku s cžesćžu horje. Ps. 73, 24.

165.

Knježe Božo, ty ßy nasche wukhowanje stajnje a pschezo. Ps. 90, 2.

166.

Knježe, wucž naß wopomnicž, so wumrjecž dyrbimy, so bychmy mudri byli. Ps. 90, 13.

167.

Ja budu khodźicź pſched tym Knjeſom w kraju tych źiwych. Pſ. 116, 9.

168.

Droha je pſched wocźomaj teho Knjeſa ßmjercź jeho ßwjatych. Pſ. 116, 15.

169.

Wotewrćźe mi wrota prawdo=ſcźe, ſo ja do nich póńdu a temu Knjeſej ßo dźakuju. Pſ. 118, 19.

170.

Tón Knjes ſwarnuj twój won=khod a nutskhod wot nětk hacź do wěcźnoſcźe. Pſ. 121, 8.

171.

Tón Knjes je wulku wěź na naß cźinił, teho my ßo ſwjeßełmy. Pſ. 126, 3.

172.

Prawych wopomnjecźe woſtanje w źohnowanju. Pſchiß. 10, 7.

173.

Prawych wocźakowanje je wje=ßele. Pſchiß. 10, 28.

174.

Dźeń ßmjercźe je lěpſchi dyźli dźeń naroda. Prěd. 7, 2.

175.

Mój pſchecźel je mój, a ja ßym jeho. Wyß. khěrl. 2, 16.

176.

Hlaj, Bóh je moje ſboźe. Jeſ. 12, 2.

177.

Twoji morwi budźa woźiwicź a ſ cźěłami horje ſtawacź. Jeſ. 26, 19.

178.

Ty da mi wußnycź a ſcźini mje ſaßo źiweho. Jeſ. 38, 16.

179.

Trawa ſwjadnje, kwětka wot=panje, ale ßłowo naſcheho Boha woſtanje do wěcźnoſcźe. Jeſ. 40, 8.

180.

Cźi, kotſiź bjes poroka prawje khodźili ßu, pſchińdu k měrej a wotpocźuja w ßwojich komorach. Jeſ. 57, 2.

181.

Ja derje wěm, kajke myßle ßebi wot waß myßlu, praji tón Knjes: myßle měra a niź nje=ſboźa. Jer. 29, 11.

182.

Ja ßym cźe ſ wěcźnej luboſcźu lubował, teho dla ßym cźe ſ lutej dobrotu k ßebi cźahnył. Jer. 31, 3.

183.

Tak praji tón Knjes Knjes: Hlaj, ja chcźu waſche rowy wotewricź, ja chcźu waß, mój ludo, ſ nich wuwjeſcź, a chcźu ßwojeho Ducha do waß dacź, ſo ſaßo woźiwicźe. Ecź. 37, 12. 14.

184.

Ty wuwjedźe moje źiwjenje wot ſkaźenja, Knjeźe, mój Boźo. Jon. 2, 7.

185.

Prawych duſche ßu w Boźej ruzy a źana cźwila ßo jich nje=dótknje. Kn. Mudr. 3, 1.

186.

Prawi budźa wěcźnje źiwi. Kn. Mudr. 5, 16.

187.

Hladajcże na mnje! Ja ßym mału khwilu prózu a dźěło měł a ßym wulki trofcht namakał. Sir. 51, 35.

188.

Sbóžni ßu cźi, kiž hłódni a lacžni ßu po prawdoscźi, pfchetož woni budźa naßycźeni. Mat. 5, 6.

189.

Sbóžni ßu cźi ßmilni, pfchetož woni budźa ßmilnoscź dostacź. Mat. 5, 7.

190.

Sbóžni ßu cźi měrni, pfchetož woni budźa Bože dźěcźi mjenowani. Mat. 5, 9.

191.

Pójcźe ßem ke mni wfchitzy, kiž wy fprózni a wobcźeženi fcźe, ja chzu waß wokfchewicź. Mat. 11, 28.

192.

Prawi budźa ßo ßwěcźicź jako ßłónzo w ßwojeho Wótza kralestwje. Mat. 13, 43.

193.

Schtóž hacž do kónza pfchetraje, tón budźe fbóžny. Mat. 24, 13.

194.

Pójcźe ßem, wy požohnowani mojeho Wótza! Herbujcźe to kralestwo, kotrež wam pfchihotowane je wot fpocžatka ßwěta. Mat. 25, 34.

195.

Tón Knjes je wfchitko derje cžinił. Mark. 7, 37.

196.

Wjeßelcźe ßo, fo ßu wafche mjena w njebjeßach pißane. Luk. 10, 20.

197.

Sbóžne ßu te wocźi, kiž widźa, fchtož wy widźicźe. Luk. 10, 23.

198.

Pójcźe, pfchetož wfchitko je hotowe! Luk. 14, 17.

199.

Hlaj, my dźemy horje do Jerufalema. Luk. 18, 31.

200.

Bóh njeje morwych, ale žiwych Bóh, pfchetož jemu ßu wfchitzy žiwi. Luk. 20, 38.

201.

Niž moja wola, ale twoja wola ßo stań! Luk. 22, 42.

202.

Sawěrnje ja praju cźi: Dźenßa budźefch ty fo mnu w paradifu. Luk. 23, 43.

203.

Wótcźe, ja porucžu ßwoju dufchu do twojeju rukow. Luk. 23, 46.

204.

Schto pytacźe žiweho pola morwych? Luk. 24, 5.

205.

Tak je Bóh tón ßwět lubował, fo wón ßwojeho jenicžkeho narodźeneho Ssyna dał je, fo bychu wfchitzy, kiž do njeho wěrja, fhubjeni njebyli, ale wěcžne žiwjenje měli. Jan. 3, 16.

206.

Schtóž do Ssyna wěri, tón ma wěčzne žiwjenje. Jan. 3, 36.

207.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtóž moje ßłowo ßłyschi a wěri temu, kiž mje póßłał je, tón ma wěčzne žiwjenje a nje-pschińdže na ßudženje, ale je wot ßmjerčže k žiwjenju ßo psche-čzischčzał. Jan. 5, 24.

208.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtunda dže a je hižom nětk, so morwi budža hłóß teho Ssyna Božeho ßłyschecž, a kotsiž jón budža ßłyschecž, čzi budža žiwi. Jan. 5, 25.

209.

Teho, kiž ke mni pschińdže, nje-budu ja won wustorčzicž. Jan. 6, 37.

210.

To je wola teho, kiž mje pó-ßłał je, so, schtóž Ssyna widži a wěri do njeho, měł wěčzne žiwjenje, a ja budu jeho sbudžicž na poßlenim dnju. Jan. 6, 40.

211.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtóž do mnje wěri, tón ma wěčzne žiwjenje. Jan. 6, 47.

212.

Budže-li schtó moje ßłowo dżeržecž, tón njebudže ßmjerčže wohladacž wěčznje. Jan. 8, 51.

213.

Moje wowzy ßłyscha mój hłóß a ja je snaju, a wone du sa mnu a ja dawam jim wěčzne žiwjenje. Jan. 10, 27. 28.

214.

Nasch pschečzel spi, ale ja du, so bych jeho se spanja sbudžił. Jan. 11, 11.

215.

Ja ßym to horjestawanje a to žiwjenje; schtóž do mnje wěri, budže žiwy, hačž runje wumrje. Jan. 11, 25.

216.

Schtóž je žiwy a wěri do mnje, tón nihdy njebudže wumrjecž. Jan. 11, 26.

217.

Njejßym tebi rjekny: Hdy by ty wěriła, ty by tu krasnoscž Božu dyrbjała wohladacž? Jan. 11, 40.

218.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Jeli so pscheńčzne sorno do semje njepanje a njesemrje, dha wostanje ßame; hdyž pak semrje, pschinjeße wjele płodow. Jan. 12, 24.

219.

Hdyž powyschenу budu wot semje, počzahnu ja wschitkich k ßebi. Jan. 12, 32.

220.

W mojeho Wótza domje je wjele wobydlenjow. Jan. 14, 2.

221.

Ja ßym tón pucž a ta wěr-noscž a to žiwjenje; nichtón nje-pschińdže k Wótzej khiba psches mje. Jan. 14, 6.

222.

Ja ßym žiwy a wy budžecže tež žiwi. Jan. 14, 19.

223.

Po małej khwili budžecže mje widžecž. Jan. 16, 16.

224.

Wótcže, ja chzu, hdžež ja ßym, ſo bychu tež czi ßami pola mje byli, kotrychž mi dał ßy, ſo bychu moju kraßnoſcž widželi. Jan. 17, 24.

225.

A njeje w žanym druhim ta ſbóžnoſcž, tež njeje žane druhe mjeno pod njeßjom date tym człowjekam, w kotrymž my móhli ſbóžni bycž. Jap. ſk. 4, 12.

226.

Knježe Jeſußo, wſmi mojeho ducha horje! Jap. ſk. 7, 58.

227.

My wěrimy, ſo pſches hnadu teho Knjeſa Jeſom Khryſta ſbóžni budžemy. Jap. ſk. 15, 11.

228.

Ja mam tu nadžiju k Bohu, ſo budže ßo ſtacž horjeſtawanje tych morwych. Jap. ſk. 24, 15.

229.

Bóh budže kóždemu dacž po jeho ſkutkach, khwalbu a czeſcž a njeſachodnoſcž tym, kotsiž ſczeŕpliwje w dobrych ſkutkach ſteja ſa tym wěčnym žiwjenjom. Rom. 2, 6. 7.

230.

My khwalimy ßo w nadžiji teje pſchichodneje kraßnoſcže, kotruž Bóh dacž budže. Rom. 5, 2.

231.

Hdyž my do njeho tak ſa-ſchczěpjeni budžemy, ſo jemu runi ßmy w ßmjerczi, dha jemu tež w horjeſtaczu runi budžemy. Rom. 6, 5.

232.

Ssmy-li ſ Khryſtußom wu-mrjeli, dha wěrimy, ſo tež ſ nim žiwi budžemy. Rom. 6, 8.

233.

Ssmjercž je hrěchow mſda, ale dar Boži je to wěčne žiwjenje w Khryſtußu Jeſußu, naſchim Knjeſu. Rom. 6, 23.

234.

Hdyž Duch teho, kotryž Jeſußa wot morwych je ſbudžił, we waß bydli, dha budže tež tón, kotryž Khryſtußa wot morwych je ſbu-džił, waſche ßmjertne czěła žiwe ſczinicž teho dla, ſo jeho Duch we waß bydli. Rom. 8, 11.

235.

Ja ßym wěſty, ſo ani ßmjercž ani žiwjenje njemóže naß džělicž wot teje luboſcže Božeje, kotraž je w Khryſtußu Jeſußu, naſchim Knjeſu. Rom. 8, 38. 39.

236.

Budžcže wjeßeli w nadžiji, ſczeŕpliwi w czěßnoſczi, wobſtajni w modlitwje. Rom. 12, 12.

237.

Hdyž ßmy žiwi, ßmy temu Knjesej žiwi; wumrjemy, dha wumrjemy temu Knjesej; teho dla njech ßmy žiwi abo njech wumrjemy, ßmy teho Knjesa. Rom. 14, 8.

238.

K temu je Khrystuß wumrjeł a stanył a wožiwił, so by na morwych a na žiwych knježił. Rom. 14, 9.

239.

Schtož žane woko njeje widžiło a žane wucho ßłyschało a do žaneho człowjeka wutroby pschischło njeje, je Bóh pschihotował tym, kotsiž jeho lubuja. 1 Kor. 2, 9.

240.

My hladamy nětk psches schpihel w potajnym ßłowje, potom pak wot woblicža k wobličžu. 1 Kor. 13, 12.

241.

Nětk pak wostanje wěra, nadžija, lubosćž. 1 Kor. 13, 13.

242.

Runje jako w Hadamje wschitzy wumru, tak budža tež wschitzy w Khrystußu wožiwićž. 1 Kor. 15, 22.

243.

Ssyte budže cžěło sachodne a budže horje stanyćž njesachodne. 1 Kor. 15, 42.

244.

Ssyte budže w njecžesćži a budže stanyćž w kraßnosćži. 1 Kor. 15, 43.

245.

Ssyte budže w ßłabosćži a budže stanyćž w mozy. 1 Kor. 15, 43.

246.

To sachodne dyrbi ßo njesachodne woblez, a to ßmjertne dyrbi ßo njeßmjertnosćž woblez. 1 Kor. 15, 53.

247.

Ssmjercž je póžrjeta do dobycža. 1 Kor. 15, 54.

248.

Ssmjercž, hdže je twoje žahadło? Hdže je, hela, twoje dobycže? 1 Kor. 15, 55.

249.

Bohu budž džak, kiž nam to dobycže dawa psches naschého knjesa Jesom Khrysta. 1 Kor. 15, 57.

250.

My wěmy, so tón, kotryž je teho knjesa Jesußa sbudžił, budže tež naß psches Jesußa sbudžićž. 2 Kor. 4, 14.

251.

My wěmy, jeli nascha semſka khěža teje hěty rosłamana budže, so wot Boha nowe twarjenje mamy, dom, kiž s rukomaj njeje sćžinjeny a wěčžny je, w njebjeßach. 2 Kor. 5, 1.

252.

My ßo wschitzy dyrbimy sjewićž psched ßudnym stołom Khrystußowym, so by kóždy dostał sa tym, hacž je cžinił pschi cžělnym žiwjenju, njech je dobre abo słe. 2 Kor. 5, 10.

253.

Schtóž ßyje w žohnowanju, tón budže tež w žohnowanju žnjecž. 2 Kor. 9, 6.

254.

Khryſtuß je moje žiwjenje, a wumrjecže je moje dobycže. Fil. 1, 21.

255.

Ja ßebi žadam precž cžahnycž a pſchi Khryſtußu bycž. Fil. 1, 23.

256.

Naſche měſczanſke prawo je w njebjeßach. Fil. 3, 20.

257.

Wuſtejcže ßo na to, ſchtož je horjekach, niž na to, ſchtož na ſemi je. Kol. 3, 2.

258.

Hdyž pak Khryſtuß, naſche žiwjenje, ßo ſjewicž budže, tehdy budžecže tež wy ſ nim ſjewjeni w kraßnoſcži. Kol. 3,. 4.

259.

To wam nochžu ſamjelczecž wot tych, kiž wußnuli ßu, ſo njebyſchcže žarowali, jako cži druſy, kotſiž žaneje nadžije nimaju. 1 Theß. 4, 13.

260.

Hdyž wěrimy, ſo Jeſuß wumrjeł a ſtanył je, dha budže tež Bóh tych, kiž ßu wußnuli pſches Jeſußa, ſ nim pſchiwjeſcž. 1 Theß. 4, 14.

261.

Jeſuß Khryſtuß je ſa naß wumrjeł, ſo bychmy my, njech wachujemy abo ſpimy, tež ſ nim žiwi byli. 1 Theß. 5, 10.

262.

Mi je ßo ßmilnoſcž doſtała. 1 Tim. 1, 13.

263.

Jeſuß Khryſtuß je ßmjercži móž wſał a žiwjenje a njeſachodnoſcž na ßwětło pſchinjeßł. 2 Tim. 1, 10.

264.

Ja wěm, komu wěrił ßym, a ßym wěſty, ſo je wón móžny, mój wotkład wobarnowacž hacž do tamneho dnja. 2 Tim. 1, 12.

265.

Měj w pomjatku Jeſom Khryſta, kiž ſtanył je wot morwych! 2 Tim. 2, 8.

266.

Jeli ſo my ſ Khryſtußom wumrjemy, dha ſ nim tež žiwi budžemy. 2 Tim. 2, 11.

267.

Tón Knjes ſnaje tych ßwojich. 2 Tim. 2, 19.

268.

Tón Knjes budže mje wumož ſe wſcheho ſłeho ſkutka a mi ſbóžnje dopomhacž k ßwojemu njebjeſkemu kraleſtwu. 2 Tim. 4, 18.

269.

My wocžakujemy na tu ſbóžnu nadžiju a ſjewjenje teje kraßnoſcže teho wulkeho Boha a naſcheho ſbóžnika Jeſom Khryſta. Tit. 2, 13.

270.
Khwaleny budź Bóh a tón Wótz naschého knjesa Jesom Khrysta, kiž naß po ßwojej wulkej ßmilnosczi ſ nowa porodźił je na žiwu nadźiju pſches horjeſtacže Jesom Khrysta wot morwych. 1 Pětr. 1, 3.

271.
Po jeho ßlubje czakamy na nowe njebjeßa a na nowu ſemju. 2 Pětr. 3, 13.

272.
Sswět ſańdźe ſe ßwojimi žadosczemi; ſchtóž pak Božu wolu czini, tón wostanje wěčnje. 1 Jan. 2, 17.

273.
To je to ßlubjenje, kotrež wón nam ßlubił je, to wěčne žiwjenje. 1 Jan. 2, 25.

274.
My budźemy jeho widźicź, kajkiž je. 1 Jan. 3, 2.

275.
Bóh je lubosćź, a ſchtóž w lubosczi wostanje, tón wostanje w Bosy a Bóh we nim. 1 Jan. 4, 16.

276.
Nascha wěra je to dobycže, kotraž ßwět je pſchewinyła. 1 Jan. 5, 4.

277.
Schtóž ma Ssyna Božeho, tón ma to žiwjenje. 1 Jan. 5, 12.

278.
Hiſchcže druhi ßabatny wotpoczink je wostajeny Božemu ludu. Hebr. 4, 9.

279.
Jesuß móže ſbóžnych czinicź do wěčnosczże tych, kiž pſches njeho k Bohu pſchiſtupja. Hebr. 7, 25.

280.
Człowjekej je poſtajene junu wumrjecź, potom pak to ßudźenje. Hebr. 9, 27.

281.
Dźeržmy to póſnacže teje nadźije a njemotajmy ßo, pſchetož ßwěrny je tón, kiž je ßlubił. Hebr. 10, 23.

282.
Jesuß Khrystuß je wczera a dźenßa, a tón ßamy, kiž wón je, budźe tež do wěčnosczże. Hebr. 13, 8.

283.
My nimamy tudy žane wobſtajne měſto, ale to pſchichodne pytamy. Hebr. 13, 14.

284.
Temu, kiž pſchewinje, budu ja jěſcź dacź wot drjewa teho žiwjenja, kotrež je ßrjedźa w Božim raju. Sjew. 2, 7.

285.
Budź ßwěrny hacź do ßmjercže, dha chzu tebi krónu teho žiwjenja dacź. Sjew. 2, 10.

286.
Schtóž pſchewinje, temu ßo žana ſchkoda ſtacź njebudźe wot druheje ßmjercže. Sjew. 2, 11.

287.
Schtóž pſchewinje, tón budźe wobleczeny ſ bělej draſtu, a ja

njebudu jeho mjeno wumasacź s knihow źiwjenja. Sjew. 3, 11.

288.

Schtóź pschewinje, temu budu ja dacź, so by so mnu na mojim stole ßedźił. Sjew. 3, 21.

289.

To jehnjo, kiź je ßrjedźa stoła, budźe jich pascź a pschewodźecź k źiwym źórłam wody, a Bóh budźe wottrěcź wschitke ßylsy s jich woczow. Sjew. 7, 17.

290.

Sbóźni ßu cźi morwi, kotsiź w tym Knjesu wumru. Sjew. 14, 13.

291.

Sbóźni ßu, kotsiź k kwaßnej wjeczeri teho jehnjecźa ßu powołani. Sjew. 19, 9.

292.

Bóh budźe s jich woczow wschitke ßylsy setrěcź, a ßmjercź wjazy njebudźe. Sjew. 21, 4.

293.

Schtóź pschewinje, budźe wschitko herbowacź. Sjew. 21, 7.

294.

Hlaj, ja pschińdu bórsy a moja mſda so mnu, so bych dał kóźdemu, kajkeź jeho skutki budźa. Sjew. 22, 12.

II. Woßebite rowowe napißma.

1. Sa dźěcźi shromadnje.

295.

Tam, hdźeź rjeńsche róźe kcźěja,
Kraßnoscź směja
Nasche lube dźěcźatka.
Duscha, slecź kaź hodleć s doła!
Jesuß woła
Cźe sa ßwoje njebjeßa.

296.

Cźi cźische w Boźej ruzy
Sso wóczko sandźeli,
A jandźel sběhny duzy
Cźe wysche mróczeli.

297.

Ach, wowzki ßwoje wodźi
Najlěpschi pastyć ßej
Wschě s pastwy, kiź jim ßłodźi,
Dom jenu po druhej.

298.

Ach, hdyź ßmjercź sajna je
Nam nasche dźěcźi wsała,
Dha luboscź je jim dała
Nětk wěczne źiwjenje.

299.

Cźom' mrějecźe, wy dźěcźatka,
Tak khwatajo se ßwěta?
Cźom' wasche cźěłko hrjebaja
Te prěnje hiźom lěta?
So hiźom kónz je źiwjenja,
Schto dha je teho wina?
Knjes Jesuß ßwoje jehnjata
Ssej hromadźi do klina.

300.

Nětk k njebjeßam dźi, lube dźěcźatko,
Tam je twój wótzny dom!

Dźi k jandźelam a ſ nimi ſtowaŕſch
Sso ſtowaŕſch ſ Jeſußom! [ßo,
Tam pſchi nim budźeſch wěčźnje
woſtacź
A dokonjanu ſbóźnoſcź doſtacź,
O derje cźi!

301.

Hdyź je dźěcźo najlubſche,
Kiź je ſtarſchich ſwjeßeliko,
Tuto cźaßne źiwjenje
Sahe ſaßo wopuſchcźiko,
Cźeźko to je wutrobi;
Jeſuß pak ju ſpokoji.

302.

Bóh źohnuj, ſtarſchej, waju,
Mi nětk ßo derje dźe;
Ja bydlu w Boźim raju,
Hdźeź wſchitko rjane je.
Tam chźemy ſ wjeßekoſcźu
Sso ſaßo wohladacź,
Hdyź Bóh naß ſe ſbóźnoſcźu
Wſchěch budźe wobſtaracź.

303.

Dha cźehń, duſcha najrjeńſcha,
Cźehń a ſběhń ßo wot naß rjenje,
Dokelź ßwěta kraßnoſcź wſcha
Njebjeſku cźi njeda źenje!
Dobru nóź praj, ßwěcźe, cźi!
Ja ßym jandźel njebjeſki.

304.

Hlaj, paſtyŕ make jehnjata
Tak rucźe k ßebi źada,
A ſa ßwět ßwoje njebjeßa
Jim dawa jeho hnada.

305.

Nam dźěcźatka ßu wſate
A Jeſußej ßu date,
Wſchak jemu ßkuſcheja;
We wěčźnej ſteja hnadźe,
Hdyź teź po Boźej radźe
Sswět ſ cźaßom hiźom wopuſchcźa.

306.

Kak derje je nětk tebi,
Cźe Jeſuß wſak je k ßebi,
Ty lube dźěcźatko!
Hdyź ßy ßo naſpinkako,
Sso ſ nami wohladako,
O kajka ſbóźnoſcź budźe to!

307.

Ty, luby knjeźe Jeſußo,
Ssej paßeſch wowzki ßwoje,
A hdyź ma kónź jich podróźſtwo,
Je wjedźeſch ßame twoje
Do njebjeſkeje wowcźeŕnje,
Tam ſhromadźene khwala cźe.

308.

Hdyź ßmjercź najlubſche wosmje
mi,
Dha Jeſuß ſ troſchtom pſchiſtupi:
O njeplacź, wſchak ßym pſchiſchok
ßam,
Cźi jo teź bórſy ſaßo dam!

309.

Boźemje nětk dźi wot nana,
Boźemje wot macźerje!
S puſcźiny do Kanaana
Jandźel Boźi wjedźe cźe.

310.

O lubaj ſtarſchej, njeſkorźtaj,
Wſchak daty je mi Boźi raj!

311.

Schěſcź měßazow*) 'noź běch na
ſemi,
Nětk ſpěwam hiźom ſ jandźelemi.

*) Móźe teź rěkacź: pjecź měßazow, abo dwaj měßazaj, abo tſi měßazy.

312.
Tón Knjes je nam cźe dał
Na jenož krótki cźaß;
Tón Knjes je nam cźe wsał
A ſ tym je ſrudźił naß.
Budź nam pak mjeno Knjeſowe
Hacź do wěčznoſcźe khwalene!

313.
Spi, ßynko, ſpi tež, dźowcźicźka,
Kiž ßmjercź cźe nam je rubiła,
Spi tu, hdźež pokoj maja!
Hdyž Bóh naß pſches ßmjercź ſawoła,
Naß twoja ruka powita
Do njebjeſkeho raja.

314.
Hlaj, młódna, cźerſtwa hałožka
Na pjeńku winowym
Sa waju, ſtarſchej, ſkhowana
We Božim raju ßym.

315.
Mój khód tón njeje dołho trał,
Mój Jeſuß je mje k ßebi wſał.

316.
Po jenož krótkim bědźenju
Sßym dostał krónu njebjeſku.

317.
Nětk, kwětka, pſcheßadźena ßy
Do njebjeſkeje ſahrody.

318.
Tu wotpocźuje dźěcźatko
Tak młode na lětach;
Je wot ßo cźißło hubjenſtwo
A khodźi w njebjeßach.

319.
Ty běſche naju wjeßele,
Dońž mějachmoj mój tudy cźe;
Duž pſchińdźe póßoł wot Boha,
Kiž donjeßł je cźe do njebja.

320.
Ty nanowe bě wjeßele
A radoſcź macźeŕna;
Cźe pſche wſcho Jeſuß lubuje,
Duž wón cźe k ßebi wſa.

321.
Najlubſche dźěcźo, nětko ſpi,
Knjes ßam cźi wócźko ſandźeli;
Wón ßam tež tebje wubudźi
A dowjedźe cźe k kraßnoſcźi.

322.
Spi, drohe dźěcźatko,
A naſpi rjenje ßo!
K žiwjenju pak wěčznemu
Spiſch we Jeſom Khryſtußu.

323.
Božemje mje pohrjebajcźe
A mi kſchižik na row ſtajcźe!
Cźěło njech ßo w rowje khowa,
Jeſuß wſchak jo ſbudźi ſ rowa.

324.
S krótkeho ßy žiwjenja
Wot naß wotnjeßene;
Jeſußej pak do klina
Nětko położene.

325.
Tón Knjes je jo dał, tón Knjes je jo wſał, mjeno teho Knjeſa budź khwalene! Hiob. 1, 21.

326.
Łóß je mi panył na wjeßełe měſto, mi je ßo rjane herbſtwo doſtało. Pſ. 16, 6.

327.
Ja ßym cźe ſ wěčznej luboſcźu lubował, teho dla ßym cźe ſ lutej dobrotu k ßebi cźahnył. Jer. 31, 3.

328.

Jeho duscha ßo Bohu spodoba, teho dla khwata wón ſ nim ſ teho ſlẽho žiwjenja. Mudr. 4, 14.

329.

Ja ßym waß puschčił ſe žało-ſcźu a ſ płačžom; Bóh pak budźe waß mi ſaßo dacź ſ radoſcźu a ſ wjeßełoſcźu wěčžnje. Bar. 4, 23.

330.

Wola pſched waschim Wótžom w njebjeßach njeje, ſo by žadyn wot tych małych ſhubjeny był. Mat. 18, 14.

331.

To dźěcžo njeje wumrjeło, ale ſpi. Mark. 5, 39.

332.

Njech dźěcžatka ke mni pſchińdu a njewobarajcźe jim! Pſchetož tajkich je Bože kraleſtwo. Mark. 10, 14.

2. Lubowanemu jeničžkemu dźěſcźu.

333.

Hačž krwawi namaj wutroba
A jara hórku boloſcž ma
Wo dźěcžo ßwoje jeničžke,
Mój proßymoj ßej podacźe.
Wſchak ſ rowa póńdźe k njebjeßam,
Bóh je jo ſběhnył k jandźelam.

334.

Cžeſcž budź Bohu! Wſcho ßo minje,
Kiž cźe da, cźe wot naß wſa;
Cźěłu, kotrež tudy hinje,
Nowe žiwjenje wón da.
Sa tobu tež počžehnjemy
Tam, hdźež wjazy njepłačžemy.

3. Lubymaj dwójnikomaj.

335.

Knjes dał je namaj waju,
Knjes waju ſaßo wſa;
We ßwojim kraßnym raju
Wón wamaj ſbóžnoſcž da.

336.

Bóh ßylſy ſetrěcž ſamóže,
Duž w Božim mjenje dźitaj!
Kaž wumrjełoj ſtej hromadźe,
Tak hromadźe tež ſpitaj!
Kak bórſy Wótž naß ſhromadźi
Pſched ßebje k wěčžnej ſbóžnoſcźi;
Duž nadźija naß troſchtuj!

4. Sa pačžerſke dźěcžo.

337.

Nětko pſchi tym woſtanje,
So mje Jeſuß doſtał je;
Sswěcźe, woſtaj dha mje ty!
Jeſußej běch ßlubjeny.

5. Lubowanemu ßynkej.

338.

Ty, ßynko naſch, ßy wuſchoł nam
A ſběhnył ßy ßo k njebjeßam.

339.

Jeſuß je cźe lubo měł,
Tak kaž kwětka ßy ty kcźěł;
Nětk ßy pſches ßmjercž wumoženy
A do njebjeß pſcheßadźeny.
Tam maſch, ßynko, rjeńſcho kcźěcž
A ßo wěčžnje derje měcž.

340.

Nětk ſběhnył ßy ßo ſ jandźelemi,
Cźi njeſtyſchčže ßo wjaž' po ſemi,
Niž po tym, ſchtož tu woſtanje.
Nam pak ßo ſtyſchčže nětk po tebi,
Duž wotßal žadamy tež ßebi,
Hdźež namakamy wěčžnje cźe.

341.

Spi derje nětk, mój luby ßynko,
Hacž ranje jeskhadža! [spi,
Pod poßleschczom, kiž leži na tebi,
Njej' žana cžěßnota;
Hacž budže Jesuß tebje wołacž,
Masch w rowje khwilku wotpocžo-
Spi derje, spi! [wacž,

342.

Nětk, ßynko, stupił ßy psched Boži
A widžisch Jesußa [trón
A jandželow a khodžisch sbóžny
Psches kraßne njebjeßa; [wschón
Jerusalem, to město ßwjate
A herbstwo, Božim džěcžom date,
Cže swjeßela.

343.

Nětk dobru nóz cži, ßynko, po-
pscheju;
Ach, móhł ja bórsy spacž,
Kaž ty tu spisch po krótkim
cžerpjenju!
SSwět nochzu požadacž,
So móhł ja w Božim raju wostacž
A tebje wěcžnje saßo dostacž;
Měj dobru nóz!

344.

Bórsy, luby ßynko, ßam
Sa tobu tež cžahnycž mam;
Potom widžu wjeßele:
SSynk mi napschecžiwo dže.

345.

Tu na semi běch krótki cžaß,
We njebjeßach saß' widžu waß.

346.

Spi cžische, ßynko nasch!
Nětk wotpocžink tu masch;
Cže Jesuß bórsy sawoła
A s nowa nam cže saßo da.

347.

Ja wumru nět,
Wój starschej, dobru nóz,
Kiž běschtaj mi mój loscht!
SSym puschcžił ßwět,
Kiž połny słóscžow je;
Dha njech je waju troscht,
So ja ßym wschelkej nusy wuschoł
A k Bohu do njebjeßow dóschoł!
SSym wumrjeł nět.

348.

Běch lědom nanej daty,
Nětk jemu saßo wsaty,
A wsaty buch tež macžeri
A dowjedženy k sbóžnoscži.

349.

Schto chzył wo semju rodžicž?
Ja herbstwo kraßne mam;
SSmjercž njemóže mi schkodžicž,
SSym runy jandželam.
Bóh je mi derje radžił,
Wón kwětku sakcžětu
Do paradisa ßadžił
Je s wěcžnej luboscžu.

350.

Njewěstaj wój, so ja bycž mam
we tym, schtož mojeho Wótza je?
Luk. 2, 49.

6. Lubowanej džowcžicžzy.

351.

Hdyž ßy ßo naspinkała,
Stań, luba džowcžicžka,
So s nami tež by stała
Tam pódla Jesußa!

352.

O najlubscha džowcžicžka,
Njebjeßa ßu twoje;
Bóh cže do nich sawoła
Jako džěcžo ßwoje.

353.

Budu widźić sbóžnika
We njebjeßach wěsćźe,
Budu jeho njewjesta
Tam we Božim měsćźe.

354.

Kaž lilija tak běła
Ssy, dźowćźićžka, nam kćźěła
We tutym žiwjenju.
Nětk wóčžko nasche hlada
Tam, hdźež je Boža hnada
Ssej pscheßadźiła liliju.

355.

Tu krótki čžaß ßy kćźěła,
Ssy wjele ćźeŕpicź měła,
Nětk wumožena ßy.
O twoje wumoženje
Je ſa' naß ſpokojenje,
Duž Bože pućźe khwalimy.

356.

Tu leži holčžka miła,
Je ćźische wußnyła
A wóčžko ſandźeliła,
Ju Jesuß k ßebi wſa.

357.

Schto dźowćźićžka nětk widźi
Tam pola Jesußa,
Hdźež khodźi w lutej židźi,
Kaž jeho njewjesta!

358.

Do wěnzow położena
Ssy na kwaß hotowa
A prawdosćź woblečžena
Psches knjeſa Jesußa.

359.

Tu nanowa a mačźeŕna
Běch lubowana dźowćźićžka;
Mje Bóh pak hischćźe lubscho ma,
Duž k ßebi do njebjeß mje wſa.

360.

Róžičžka ßy Boža
Bórſy ſwjadnyła;
Rjenischa pak róža
Nětk ßy ſakćźěła.

361.

Nětk, dźowćźićžka, ſpi derje
We ßwojej komorźy!
Wschě ßylſy wot naß bjerje
Knjes Jesuß pschećźelny!

362.

Ty dźowćźićžka bě duschna
A pěkna, pschećźelna,
A ženje njepoßłuschna
A Bohu ſpodobna.

363.

Tam te ßyły jandźelſke
Tebje w bělej drasćźe wodźa.
Čžiste knježny njebjeſke
S tobu w pyschnych wěnzach
 khodźa.
Schtož ćźi čžaßna ßmjercź precž
 wſa,
Tam ćźi wěčžnosćź naruna.

364.

To holčžatko njeje wumrjeło,
ale ſpi. Mat. 9, 24.

7. Lubowanymaj dźěsćźomaj, ßynkej a dźowćźićžźy.

365.

Kak budźe mi, hdyž budźeja
Mje witacź moji lubi,
Mój ßynk a moja dźowćźićžka,
Kiž ßmjercź mi tudy rubi
To budźe wulke wjeßele,
Mi derje budźe woprawdźe.

8. Lubowanemu wotroscźenemu ßynej.

366.

Twój běh bu dokonjany,
Ty nahle wustał ßy;
Nětk dom ßy sawołany
Tak rucźe ſ zuſoby.
Nětk bědźenja ßu ſady
A wſchitke boloſcźe;
Knjes Jeſuß połny hnady
Cźe dom ßej dowjedł je.

367.

Dobru nóz, ſemja, ty twarjenje
rjane a braſchne!
Dobru nóz, loſchty, wy wjeßela
ßłódke a ſtraſchne!
Sswěcźe, ja du,
Mi ßo wſchak njelubi tu,
Dokelž ja k Jeſußej khwatam.

368.

Pohladajcźe, kak ßo ja
Sbóžnje paßu!
Ja du ſ mojim Jeſußom
K jeho kwaßu.
Wón mje woſmje ſa ruku,
S nim ßo wodźu,
Schto dha wo ßwět rodźu?

369.

O kak ja ßo wjeßelu
Teho ſboža!
Duſchu hižom jandźeljo
K njebju woža.
Luboſcź wſcheje luboſcźe,
Njech cźe khowa
Duſcha hacž do rowa!

370.

Ty wotßal prjedy naß ßy ſchoł
Pſches tutón cźěmny ßmjertny
doł;
My ſa tobu tež póńdźemy
Do njebjeß, hdźež ty nětko ßy.

371.

Młodźenzo, ja praju cźi, ſtań
horje! Luk. 7, 14.

9. Lubowanej wotroscźenej dźowzy.

372.

Dobědźiła ßy ßo ſ Boha,
Kónz ma twoje cźeŕpjenje;
Doběžała tam je noha,
Hdźež je wěcžne nalěcźe.

373.

Božemje nětk dźi wot nana,
Božemje wot macźerje,
Dźowka naſcha lubowana,
Dźi — na ſaßowidźenje!

374.

Njepłacźcźe pſched tutym rowom!
Knježna ßy bjes winy
Tam pſched Božim ſtołom.
S cźłowjekow ßy wukupjena
Prěnicźka ſa Boha,
Domoj pſchiwjedźena.

375.

Pola twojich je tež wona,
Knježe naſch, tu ju maſch!
Njech tež luboſcź ſtona.
Wſchitzy twoji ſbóžnoſcź ſměja
Horjekach w njebjeßach
Bjes pſcheſtacźa kcźěja.

376.

Kwětka, twoja rjanoſcź wſcha
Rucźe je cźi ſwjadnyła,
Stejiſch wotemrěta;
Bórſy kraßnoſcź lěpſchu maſch,
Rjeniſcho nam ſakcźěwaſch,
Hacž je kraßnoſcź ßwěta.

377.

Ty běsche shotowana,
Kaž Boža njewjesta,
Tak lubosna a rjana
Sa knjesa Jesusa.

378.

Tam junu wohladamoj
Cže, sechže-li tón Knjes;
Tón pucž pak khodžicž mamoj,
Kiž wjedže do njebjes.

379.

Wy mudre knježny, sběhńcže
Nětk hłowy s wjeselom!
Wscho k Božej cžescži cžińcže
A pójcže s khwalenjom!
Hlaj, hród je wotewrjeny
A kwas je hotowy.
Ty, Jesu, wuswoleny
Ssam nawoženja sy.

380.

Precž s tobu, swětna krasnoscž,
Wo tebje njerodžu!
Ja pytam bójsku jasnoscž,
Sso k njebju wobrocžu.
Tu po Jesusu hladam,
S nim dobro bydlicž je;
Ja wutrobnje joh' žadam,
S nim so mi derje dže.

381.

Stań, stań, twój luby dže,
Te lampy saswěcžcže!
Haleluja!
Sso hotujcže! Wón na kwas dže,
Duž jeho s wěru setkajcže!

382.

Psched nawoženjom khodžicž
Je krasne žiwjenje;
Schtóž jemu da so wodžicž,
Je sbóžny sawěscže.

Buch k njemu powołana,
Wón wokoschuje mje;
O krasnoscž požadana,
Duž mi ju popschejcže!

383.

Talita kumi! Holczatko, ja praju tebi, stawaj. Mark. 5, 41.

10. Sa młodych.

384.

Kaž bohatstwo tak khudoba
Džěl jenaki na smjercži ma.
Ssy młody abo wobstarny,
Ty srały sy
A do smjercže nětk wołany.

385.

Schtóž sahe cžas sej wotłaka,
Tón wjele hnady namaka.

386.

Schtóž džens je strowy, cžerwjeny,
Je jutsje khory, morjeny.
Budž stajnje k smjercži hotowy,
Hacž ty tež hischcže młody sy!

387.

Njech młody abo stary sy,
Ssy pschezo smjercži podomny.
Hdyž rano strowy stanjesch,
Ssnadž do wjeczora panjesch.

388.

Ssmjercž njehlada cži na staroscž,
Ty sy ji hižom srały doscž
Tež w swojich młodych lětach.

389.

Schtóž wschědnje tu mrje,
Tón k njebjesam dže,
Hdyž wopuschcži swět,
Hacž runje wón mało je dopjelnił lět.

390.
Schto dlěje chzyl na swěcže?
Mój czaß je wotběžal;
Bycž dale w smjertnej hěcže
Ssej njejßym požadal.

391.
Kak bórsy Knjes je wołal naß
Na tamny wěčzny sbóžny kwaß!

392.
Trawa swjadnje, kwětka wotpanje, ale słowo naschého Boha wostanje do wěčznoscže. Jes. 40, 8.

393.
Młodženzy budža s wutłoscžu padacž, ale kotsiž na teho Knjesa czakaju, dostanu nowu móz. Jes. 40, 30. 31.

394.
Wón běsche jeniczki syn swojeje maczerje, a wona běsche s wudowu; a jako ju tón Knjes wuhlada, bě jemu teje sameje žel a džesche k njej: Njepłacž! Luk. 7, 12. 13.

395.
Jesuß džesche k njej: Budž dobreje nadžije, moja džowka! Twoja wěra je tebi pomhała; dži s měrom! Luk. 8, 48.

396.
Jene je nusne; Marja je sebi dobry džěl wuswoliła, kotryž wot njeje wsaty njebudže. Luk. 10, 42.

397.
Ssnadž je wón teho dla na khwilu czi wustupił, so by jeho wěčznje saßo měł. Filem. 15.

11. Czěžnemu nawoženjej.

398.
Pokaž twoje woblicžo
Mi, mój nawoženja!
Druhe swětło žaneho
Njeda spokojenja.
Ssame twoje woblicžo
Wěčznje njech mi swěczi so!

399.
Kak bórsy tudy je tón czaß,
So džemy nětk na jeho kwaß
A palmy džeržimy we ruzy
Se swojich rowow na kwaß duzy,
A nawoženja njewjestu
Ssej wjedže jara wjeßełu!

400.
Mój Jesuß woła mje,
Duž czahnu wjeßele
Ja sbóžny nawoženja
Do jeho wobydlenja.

401.
Nětk, swěcže, dobru nóz czi praju,
Wo twoje róže njerodžu.
Njech błasni tebje lubo maju,
Ja měcž chzu krónu njebjesku;
Ja chzu měcž jeno Jesußa,
Dha moja duscha wschitko ma.

12. Czěžnej njewjescže.

402.
Nawoženja je mje žadał,
Dokelž bě mje sebi shladał;
Duž sym rad so jemu dała,
So bych wěčznje psched nim stała.

403.
Bórsy w swojim pschichodži
S njebjeß dele pschińdu czi,
Moja wuswolena droha,
So by była pola Boha.

404.

Schtó, hacž ja, je wjeßelischi?
Mój nawoženja najčeßnischi
Tón nětk ßej po mnje pschischoł je
A wjedže mje do kraßnosčže.

405.

Nětk cherubimy budža ßłužicž
Tam jehnječžowej njewjesčži;
Tón kral ji ßwoju čžesčž da wužicž
A dawa ßwoju kraßnosčž ji.

406.

Najlubsche jehnjo, čžesčž budž čži!
Pschińdž, nawoženja, bórsy mi!
Tam haleluja budu saspěwacž
A ženje, ženje wjazy njepschestacž.

407.

Pysch ßo, ty njewjesta,
So kral twój wohlada
Twoju rjanosčž!
Čžesčž twoja dže,
O wjeßele!
Kral nastajił ßo k tebi je.

408.

Ach, nichtó mi ßo njedžiwaj,
So duch a duschà horkach staj!
Njej' njewjesčžina wutroba
Na ßwoju pychu smyßlena?
Schtóž kwaßny džeń ma hižom
w bliskosčži,
Wo druhe wězy ničžo njerodži.

409.

Sbóžna je ta njewjesta,
Kotruž ßy ßej shladał;
Kotraž je čže widžiła,
Kak ßy ßej ju žadał.
Jaßnosčž twojej' wočžow je
Bje wschěm ji to najlubsche.

410.

Mój nawoženja Jesußo,
Ja džakuju ßo tebi,
So ßy mi sbóžnje sjewił ßo
A powołàł mje k ßebi;
Ssym sawdała ßo žyle čži,
Duž do ruki mje k ßebi wsmi!

411.

Khwal a spěwaj s wjeßełosčžu,
Njewjesta we Zioni!
Nimasch ničžo se srudnosčžu
Bjes tak wjele ßwjatymi;
Budžesch khodžicž a ßo wodžicž
Se wschitkimi jandželemi,
Dobru nóž praj khudej semi!

412.

Po nawoženju njewjesta
Je wulzy ßebi žadała;
Nětk nawoženja pschischoł je,
Duž njewjestu jom' wostajčže!

413.

Ty ßy wutrobu mi wsała,
Moja luba njewjesta;
S tobu je ßo swěrowała
Moja lubosčž wutrobna.
Ty ßy pósnała ßo ke mni,
Roswjeßel ßo nětko we mni!

414.

Sso nawoženjej rjenje pyschisch,
Ty wuswolena njewjesta;
Na ßwěčže bjes njeho ßo tyschisch,
Tam pschi nim nětk ßy wjeßeła.

415.

Kak stejisch w twojej pysche rjana
Psched nawoženjom njebjeskim!
A widžicž njeje wina žana,
Ssy na kwaß nětko wuschła s nim.

13. Sa mandźelſkeho.

416.

Spi tu cźiſche w Božej roli!
Bórſy ßym po Božej woli
S tobu ſaßo ſjenocźena
A na wěčžne ſwjeßelena.

417.

Spi cźiſche, lubowany,
We ßwojej komorzy!
Mje ražuja drje rany,
Ty pak nětk ſbóžny ßy.

418.

Dźělenje, kiž dźěli naß,
Traje jenož krótki cźaß;
Saßo widźicź tam ßo chzemy,
Hdźež ßo wěčžnje lubujemy.

419.

Ach, twoja noha wjazy mi
Do žiwjenja ßo njewrócźi;
Ja wſchědnje pak to praju ßebi,
So bórſy, bórſy pſchińdu k tebi.
Ty jenož prjedy mje ßy ſchoł
Pſches khoroſcźe a ßmjercźe doł.

14. Sa mandźelſku.

420.

Tón, kiž je ſwjaſał naju,
Tón naju njedźěli;
Wón naju w Božim raju
Ssej ſaßo ſjenocźi.

421.

To Boža dźiwna rada je,
So dyrbimy wot luboſcźe
Sso mału khwilku dźělicź;
To ſa naß pucź je ſbóžnoſcźe,
Tak Bože ßłowo troſchtuje;
Wěk, Bóh ßo budźe ßmilicź.

422.

Kiž ßo tudy w ßylſach rudźa,
Cźi ßo budźa
Saßo widźicź horjekach;
Schtož je tu ßo róſno dało,
Sa dnjow mało
Seńdźe ßo we njebjeßach.

423.

Ty ßy nětk we njebjeßach,
Ja pak khodźu we ßylſach;
Boža ruka ſawěſcźe
Moje ßylſy ſetrěje.

424.

Spi, ſpi! Nóž mału khwilku
traje,
Knjes wſchitke ßwoje wowzy
ſnaje;
Tež twoja ßwěrnoſcź mandźelſka
Je jemu derje wědomna.

15. Na mandźelſkeju row.

425.

Pſches tuto ſemſke žiwjenje
Ssmoj khodźiłoj we towařſtwje;
Nětk ſpimoj tudy hromadźe
A ſtanjemoj tež ſe ßmjercźe.

426.

Kaž ſwjaſał naju na ſemi
Bóh běſche w ßwojej luboſcźi,
Tak ſjenocźił je naju
Tež w ßwojim Božim raju.

16. Lubowanymaj ſtarſchimaj.

427.

Horkach budu ßwojoh' nana
A tež ßwoju lubu macź,
Kiž je tudy ſahrjebana,
S wjeßełoſcźu wohladacź.

428.

Kaž pěkne dźěcźo poßłuschne
Nad domoj k ßwojim starschim dźe
A pola nich je rady,
Tak ja tež dom ßo wjeßelu,
Hdźež moji lubi starschi ßu,
K nim Bóh mje wosmje s hnady.

429.

Hdyž budźetaj mje nan a macź
Tam s wjeßełoscźu powitacź,
Kak sbóžny budu tehdy
A sabycź, schtož bě prjedy!

430.

Nan a macź mje wopuschcźischtaj
A ßo wjazy njewrócźischtaj;
Knjes pak mój mi ßwěrny je,
Stupił njeje wote mnje.

17. Lubowanemu nanej.

431.

Ach, ty ßy psched nami khodźił,
Luby drohi nano nasch,
A ßy k Jesußej naß wodźił,
Tu cźescź hacź do rowa masch.
Sa to ßo cźi dźakujemy
Hischcźe tež hacź do rowa;
Bórsy sa tobu tež dźemy
K Jesußej do Salema.

432.

Nětk, dźěcźi, ßylsy stajcźe,
Mi wotpocźowacź dajcźe
We mojim sbóžniku!
Kak bórsy to ßo stanje,
So skhadźa kraßne ranje
A sestawamy k žiwjenju!

433.

Kónz tu je, kónz tu je,
Dźěcźi, budźcźe w božemje!
Njebudźcźe tu ženje na ßo!
Widźicź budźemy ßo saßo
Horkach pola Jesußa.

434.

Dźěcźatka, dźěcźatka!
Pucź ßo bórsy dokonja.
Potom budźe wschitko sady,
Sbóžni budźemy tam s hnady,
Sbóžni pola Jesußa.

435.

Tón Knjes budź s wami!
Wón s dobrotami
Psches tutón cźaß
Ssam pschewodź waß,
Wy moje dźěcźi,
Dońž scźe na ßwěcźi!

436.

Kiž scźe mje tu lubowali
A scźe wo mnje w srudobi;
Kotsiž scźe mje derje snali,
Na kedźbu waß Bóh ßej wsmi!
Wón ßo stara, wón waß kryje,
Wón wam dawa, schtož wam tyje.
Tak ßym domej roskasał,
Dobru nóz cźi, ßwěcźe, dał.

437.

Wy dźěcźi, nětko kedźbujcźe!
Mój testament to na waß je:
Budź kóždy na to smyßleny,
Kak junu sbóžnje wumrjeł by!

438.

Tu sprózne cźěło wotpocźuje,
Knjes duschu horkach hospoduje;
Wón chzył tež mojich sastaracź
A wschědnje na nich kedźbowacź!

439.

Hlaj, ja mru, a Bóh budźe s wami. 1 Mójs. 48, 21.

440.
Bóh je nan ßyrotow a ßudnik wudowow. Pſ. 68, 6.

441.
Ssyrotam a wudowam tón Knjes pomha. Pſ. 146, 9.

442.
Hlaj, ja ßym pola waß wſchitke dny hacž do ſkónčzenja teho ßwěta. Mat. 28, 20.

443.
Ja waß nochzu ßyrotow wopuſchčzicž. Jan. 14, 18.

444.
Ja cže nochzu wopuſchčzicž ani nihdy cže ſkomdžicž. Hebr. 13, 5.

18. Lubowanej macžeri.

445.
Naß ßy wopuſchčzila,
Luba macžeŕka,
Wóčžko ſandželika
Duzy ſe ßwěta.
Pſchińdž ßej bórſy po naß,
Luba macžeŕka!
Jeſu, troſcht kładž do naß
Ssrjedža płakanja!

446.
Macžeŕka ty naſcha luba,
Hižom nam ßy woteſchła;
Ssmjercž k nam ſtupiła je hruba,
Je cže wſała ſe ßwěta.
Nětk, ach, wot naß džělena
Ssy hacž do ßudneho dnja;
Potom połni wjeßełoſcže
Budžemy hacž do wěčžnoſcže.

447.
Tón Knjes budž ſ wami!
O njeńdžcže ßami!
Bjes njeho ßo
Wam ſlě by ſchło.
Duž njeńdžcže ßami,
Tón Knjes budž ſ wami!

448.
Nam, Jeſu, twoje ßłowo ßwěčži,
Kiž jo wot tebje ßłyſchimy:
„Tu, Wótcže, ßym ja a te džěčzi,
Kiž ſa moje mi dał je ßy."
O Jeſu, nade mnu ßo ßmil,
Budž mój a mojich džěčzi džěl!

449.
Po wuſtatych cžeŕpjenjach,
Luba macže, ſpi we rowje!
We njebjeſkich wjeßelach
Noßyſch wěnz na ßwojej hłowje.
Jandželjo ßu ſtajili
Na hłowu jón horkach cži.

450.
Hlaj, nětk ßy ßo doběd̄žila,
Macže lubowana ty;
Wóčžko ſeḿſke ſandželika,
Pola Knjeſa nětko ßy.

451.
Najßwěrniſcha macžeŕka,
Lehń ßo tu do pokoja!
Wſchak we horjeſtawanju
Widžimy cže kraßniſchu.

452.
My tebje ſaßo wohladacž
Tam budžemy po cžaßu;
Sso ſ jandželemi ſradowacž
Na wěčžnym ſbóžnym kwaßu.
O kajke budže wjeßele,
Hdyž macž naß džěčzi powjedže
Tam k jehnjecžowom' trónej!

453.

Ach, macźe, Boži jandźel
Ssem ſ njebjeß pſchiſtupi
A k tebi praji: „Sandźel
Nětk wóczko we ßmjerczi!“

454.

Macź ty běſche ſtaroſcźiwa
Sswojim lubym dźěczatkam,
Macźeŕ ßwěrna, macźeŕ miła
Ssynkam a též dźowcźicźkam;
Ssy je wſchitke lubowała
W ßwojej horzej wutrobje;
Nětko pak ßy wudychała
Twoje drohe žiwjenje.

455.

Po lubej macźeri tu dźěcźo žada,
A macź we ßwojim rowje cźiſche ſpi;
Na dźěcźo ßwoje ſ njebjeß dele hlada,
Kiž Wócźez njebjeſki dał běſche ji.
O luboſcź Boža, ſjenocź jeju ſaß'!
Na twojim klinje ſjenocź wſchitkich naß!

456.

Ja chzu waß troſchtowacź, kaž macź jeneho troſchtuje. Jeſ. 66, 13.

19. Sswěrnemu duſchowpaſtyrjej.

457.

Ty ßłužbu měł ßy kraßnu
We tutej hoſpodźe;
Mſdu njejßy pytał cźaßnu,
Cźi horkach lěpſcha kcźe.
Ssy dźěłał dołhe lěta
We Božej winizy;
Cźi wutroba bě ſhrěta
Sa twoje wołady.

458.

Paſcź wowzy Jeſußowe
Na paſtwje najlěpſchej,
Je napaſcź zyle ſtrowe
Po woli Knjeſowej,
Je k temu žórłu wodźicź,
Kiž Jeſuß Khryſtuß je,
A ßam pſched nimi khodźicź
Bě twoje wjeßele.

459.

Ty ßwědcźił w ßwjatym Duchu
Wo Ssynu Božim ßy,
So wutroby ßo hnuchu
We Božej ßwjatnizy;
Te wulke ſkutki Bože
Rad pſchipowjedał ßy;
To běſche twoje ſbože
Cźi twoje žiwe dny.

460.

Knjes Jeſuß, naſcha hłowa,
Tón ßwojich wotroczkow
Po ßwěrnym dźěle khowa
Do ßwojich njebjeßow.

461.

Nětk, nětk je pſchewinjene,
Twój wumožnik je tu,
A wrota wotewrjene
Do paradiſa ßu.
Do njeho duſcha cźehnje
We ſbóžnym wjeßelu,
Hdyž též ßo cźěło lehnje
Do ſemje k pokoju.

462.

Mi ſhromadźcźe wſchěch mojich,
Wy moji jandźeljo!
Wſchak ſnaju wſchitkich ßwojich
A wěm jich hubjenſtwo.

Tam słužobnik mój słuscha,
Hdźež wěčnje sym ja sam;
Duž pocžehń, luba duscha,
Ssem ke mni k njebjesam!

463.

Kiž wucžili jow cžasnje
Ssu w hórkich cžerpjenjach,
Sso swěcžicž budźa jasnje
We Božich njebjesach.
Kiž tu su pokasali
Jich wjele k prawdosćži,
Tych tam su wohladali
Kaž hwěsdy we swětli.

464.

Chzesch wumrjecž na te słowa,
Kiž tudy wucžił sy,
A wostacž hacž do rowa
Jim swěrny, wobstajny?
Haj, na nje wumrjecž žadam
A cžahnycž se swěta;
Do rukow temu padam,
Kiž słowa sam mi da.

465.

Wucžerjo su powjedali
Ssłowo Bože we Duchu;
Ssyw su dobry wusywali
Nam na naschu wutrobu;
Ssu tu swěru wojowali,
Ssu so derje bědźili;
W bitwje su tež twjerdźe stali,
Na to k měrej woteschli.

466.

My dźemy jedyn po druhim
Po wulkim pucžu posłenim
Znjecž, schtož smy wusywali.
Cži pak, kiž tu su wucžili
A k Jesusej se sylsami
Jich wjele pokasali,
Jasnje, krasnje
Cži so sady jeho hnady
W Božim ludu
Jako hwěsdy swěcžicž budu.

467.

Schtóž mje pósnaje psched ludźimi, teho chzu ja tež pósnacž psched swojim Wótzom, kotryž w njebjesach je. Mat. 10, 32.

468.

Hdźež ja sym, tam dyrbi mój słužobnik tež bycž. Jan. 12, 26.

20. Sswěrnemu wucžerjej.

469.

„Ty sy swěrny był na małym“,
Budźe Knjes cže powitacž;
„Dźi nuts nětko k mojim prawym,
Ja chzu tebi wjele dacž!“

470.

Tu wotrocžk swěrny wotpocžuje,
Bóh jeho k sebi powoła;
Wón wucžerjow sej wuswoluje
Se žohnowanjom bjes kónza.
We njebjesach tež płacži jim,
A do nich dźeja woni s nim.

471.

Bórsy wjecžor tudy je,
Hdźež Knjes dźěłacžerjow woła;
Schtóž so swěru bědźesche,
Temu msdu wón hnadnu khowa.
Schtóž jich wjele dowjedł je
K Jesusej, žnje wjesele.

472.

Ty pasł sy stadło małe swěru,
Je wodźił k wěčnej sbóžnosćži;
Psches słowo rossywał sy wěru,
Knjes nětko płacži s hnadu cži.

473.

Schtóž mi chze słužicž, teho budže mój Wótz cželczicž. Jan. 12, 26.

474.

Niczo so wjazy njepyta na sastojnikach, hacž jeno, so swěrni namakani budža. 1 Kor. 4, 2.

475.

Spominajcže na waschich wuczerjow, kiž wam Bože słowo su powjedali, a kedžbujcže na wukhod jich sadžerženja a czińcže po jich wěrje! Hebr. 13, 7.

21. Sa swěrnych starych.

476.

Wón je na twojim Zionje
Po mozach sobu twarił.
Ty sdžeržał pak sy žiwjenje,
Dońž by so njesestarił.
Nětk, nětk pak dokonjane je,
Twój swěrny cželczeŕ k tebi dže,
Znjecž wěčnje, schtož je wusył.

477.

Ty nětk sy jeho powołał
Bjes twojich wumoženych;
Ssy s cželczu jeho horje wsał
Bjes sbóžnje shromadženych.
Tam była spěwa wjeseła,
So wumoženje duscha ma
Nětk s nimi sjenoczena.

478.

Jesu, khwataj, ja sym sprózny,
Pój a wotewŕ dom mi wótzny,
Kotryž pschihotował sy!
Wěrnoscž, žiwjenje, pucž swjaty
Ssy ty, Jesu, sa nas daty;
Ja pak hóscž sym na drosy.

479.

Hospoda mi shotowana,
Dawno hižom požadana,
K tebi duscha moja hlada,
Sswět, schtož chze, njech sebi shlada.
To budž moje wjeselenje,
So mje Jesus psches žiwjenje
W swojej ruzy a bjes schkody
Kiwa sebi do hospody.

480.

K njebjesam, k njebjesam
Chzysche so tu dawno nam;
Schtomy žiwjenja tam steja,
Bože džěczi wschě nuts džeja;
Knježe, spomhał nam sy tam.

481.

Džicže, row mi wurycže,
Podróžnistwa sym wschak syty!
Rady czahnu wot semje,
S Božim měrom rjenje kryty;
Pokoj hižom kiwa mi,
Pokoj słódki njebjeski.

482.

Budž witany mi, domje njebjeski,
Nětk wrota wotewrjej!
Kak dołho běch ja styskny po tebi!
Kak sym ja žadał sej,
So bych móhł kniczomnosczi
A wschitkej słósczi wuńcž
A k Božej wjesełosczi
Do swojoh' herbstwa dóńcž!

483.

Sso, podróžniko, czrije suj
A czische w rowje wotpoczuj
A sprózny hladaj spanja!
Dži sa swojimi wótzami
A bjes nimi tam s měrom spi,
Dońž njedoczakasch ranja!

484.

Stej, podrožniko, wopuschcź ßwět,
Wschak dwaj a wóßomdźeßat lět*)
Ssy na nim hižom pschebył!
Nětk noha pak je wustała,
Duž sczelu tu czi jandźela,
So dlěje tam by njebył.

485.

Ja wěm, so mjena mojeho
Czaß žiwjenja ßy bojał ßo
A noßył wěry kabat;
Duž psched ßmjerczu tež nimasch rźecź;
Schtož naßył ßy ßej, pój nětk źnjecź
A ßwjecźicź wěčźny ßabat.

486.

Hdyž běsche czicha njedźela,
Knjes ßwojeho ßej pschecźela
Sa njebjeßa je shladał;
Tón nětk ßwój běh je doběžał
A kónź je sbóžny namakał,
Kaž dawno je ßej žadał.

487.

Spacź dźeja twoji pschecźeljo,
O Knježe, s teho ßwěta;
Tam horkach twoje kralestwo
Pak roscźe pschě wschě lěta.
Hdyž jeni wot naß woteńdu,
Dha pschispoř twoju hromadku
A pschecźelow daj nowych!

488.

Hlaj, podrožnik nasch sprózny
Nětk k wotpoczinkej dźe;
Wón pytał dom je wótźny,
Dom nětk tež doschoł je.

489.

Hlaj, psches Božeho jandźela
Czi dźiwna ßwjata czischina
Nětk s jenym dobom nasta;
Sso duscha sběhny hotowa,
Sso semska hěta rosłama
A wutroba bicź sasta.

490.

Ach, tłajcźe, muczne stawy,
Kiž hrěch ßo ßlekke scźe,
Tu nětk pod krywom trawy!
Sslub Boži s wami je.

491.

Nětko, Jesu, du ja k tebi,
Kiž ty moja luboscź ßy;
Dawno ßym to žadał ßebi,
So ßej po mnje pschischoł by.

492.

Dawno, Jesu, hladach cźe,
Wjedź mje k twojim hoscźam!
Jandźel Boži nětko mje
Posběhń k wyßokoscźam,
So bych dawał khwalbu czi
Wěčźnje horkach pschi tróni
Se ßyłami sbóžnymi!

493.

Nochzył dha ja ßmjercźe rodźicź,
Psches kotruž je Jesuß schoł?
Schtóž tak dołho měł je khodźicź,
Kaž ja, psches tón czěmny doł,
Wotßal czahnycź tón ßej žada,
Kóždźiczki dźeń duscha hlada,
So by, s jastwa puschczena,
Była pola Jesußa.

494.

Dawno hižom mojej duschi
Je ßo chzyło wotßal hicź,
Dokelž pucź bu pschezo wužschi,
Nětk ßměm hicź ßo wjeßelicź.

*) Město: dwaj a wóßomdźeßat móže ßo tež prajicź: tři a wóßomdźeßat, abo pjecź abo schěscź a wóßomdźeßat.

495.

Ach, mi bě ßo ſaſtyſkało,
Pucź bě dołhi, mozy mało;
Nětko dokonjane je,
Sbóżnik mój ßej po mnje dźe.

496.

Njech mi ſańdźe widźenje,
Njech też ßłyſchenje mi ſhinje!
Njech ßo ſhubi żiwjenje,
Njech ßo moja móz wſcha minje!
Hdyż dźe wſchitko k ſkónczenju,
Jeſußa ja njepuſchczu.

497.

Wón wumrě w dobrej staroſczi, hdyż bě stary a żiwjenja ßyty; a bu ſhromadźeny k ßwojemu ludu. 1 Mójſ. 25, 8.

498.

Ty budźeſch stary do rowa pſchińcź, jako ßnopy budźa dom wożene w ßwojim czaßu. Hiob. 5, 26.

499.

Ty wodźiſch mje po ßwojej radźe a woſmjeſch mje na poßledku ſ czeſczu horje. Pſ. 73, 24.

500.

Naſche żiwjenje traje ßydomdźeßat lět; hdyż wyßoko pſchińdźe, je wóßomdźeßat lět; a hdyż je kraßne było, dha je próza a kſchiwda było; pſchetoż wono ßo rucźe minje, jako bychmy precź leczeli. Pſ. 90, 11.

501.

Ja chzu joh' naßyczicź ſ dołhim żiwjenjom a chzu jemu ſjewicź ßwoje ſboże. Pſ. 91, 16.

502.

Ja chzu waß noßycź hacź do staroſcźe a hacź ſeſchědźiwicźe; ja chzu jo czinicź, ja chzu waß ſběhacź a noßycź a wumoz. Jeſ. 46, 4.

503.

Nětk puſchcziſch twojeho wotroczka, Knjeże, po twojim ßłowje ſ měrom. Luk. 2, 29.

22. Sa kſchiżnoſcherjow.

504.

Tu kſchiż ßwój noßycź ſ Khryſtußom
Staw jeho dyrbi ßwěrny,
Dońż jeho njeſawoła dom
Se ßwěta ßabat měrny;
Dońż njepſchińdźe dźeń jutrowny,
Hdźeż ſ rowa stawa wjeßeły
Se ßwojim wumożnikom.

505.

Na ßabat k měrej pſchińdźemy
A kſchiż ßwój wotbudźemy,
Hdyż ſbóżnje doběżeli ßmy
A ruzy wupſcheſtrjemy.
Naß ponjeßu do komorki,
Hdźeż ſprócznemu ßo derje ſpi,
Dońż njebudźe Knjes wołacź.

506.

S czeŕpjenja a ſ kſchiża stanycź,
Do njebjeß ſe ßwěta czahnycź
Na měſcźe ßym hotowy,
Hdyż ßym wotßal wołany.

507.

K nam kſchiwda nima żana
Nětk wjazy pſchiſtupa,
A ßłónczna ßwětłoſcź rjana
Naß jaßnje wobdawa.

508.

Jesuß błyschczi mi ßo rjenje
Jako hwěsda njebjeska,
Saczěri wscho żałosczenje,
Wón je mój a jeho ja.
S wjeßełosczu dżeržu jeho,
Mojeho najßwěrnischeho.
Hascha ßwěza žiwjenja,
Puschczicż njecham Jesußa.

509.

Jesuß dyrbi we wschěm kschižu
Moja ßwěrna pomoz bycż;
K njemu s kóždym dnjom ßo bližu,
Wot njeho mje wottorhnycż
Njeßmě hela, strach a czwila
Ani tuta krótka khwila.
Hacż ßo czěło rosłama,
Njepuschczu ja Jesußa.

510.

Pucż Boži hnadny tajki je,
So wußyw ßylsow prjedy dże
A potom s wjeßełosczu žnjemy.
Tak drohe ßymjo na semi
Se ßylsami ßmy wußyli,
Nětk s wjeßełosczu žnjecż pak
dżemy.

511.

Kak bórsy syma minje ßo
A potom pschińdże nalěczo!
Tak Boži lubi ßwjeczi wschitzy
Po mało dnjach ßu s tyschnosczje
Dom pschischli, duž ßo pócznu žně,
Hdżež njejßu wjazy zusomnizy.

512.

We raju Božim żałoscż wscha
Sso pscheměni do wjeßela,
A ßylsy tudy wupłakane
Tam budża kraßne namakane
We domje Wótza mojeho,
Hdżež shromadżene błyschcza ßo.

513.

Po kschižu wjedż mje k wjeßelu
A daj, so po wschěm czerpjenju
Czi wěcžnje khwalbu dawam!

514.

Bóh w ßwojej ruzy chze cże
skhowacż
A psches kschiž prawje dohoto-
wacż,
So, prjedy hacż ßo dohladasch,
Tam psched nim stejo sbóžnoscż
masch.

515.

Ach, jow, hdżež sachodnoscż wscho
kryje,
Sso ronja ßylsy dżělenja;
Tam Bóh pak wschě je s woczow
střěje
We kraju wěcžnoh' žiwjenja.
Tam skóržbny hłóß ßo pschemění,
Wscho s Božej khwalbu saklinczi.

516.

Jow se ßylsami husto proßysch:
Njech skoro wschak je kschiža doscż!
Tam s wjeßelom pak ßnopy no-
ßysch,
Kiž widżich jow pod deschczom
roscż.

517.

Kschiž, horjo, styſk a wurudżenje,
Wscho dyrbjesche ßo minycż czi;
Ty namakał ßy spokojenje
A měr we tamnej wěcžnosczi.

518.

Schtóž tudy wustawa,
Njech na kónz pohlada!
Tam je kraßnoscż.
Duž do brónje! Sso hotujcże!
Waß wěcžnoscż sa to krónuje.

519.

Hlaj, chzesch-li tam bycź krónowany,
Dha něschto waź sa Jesußa!
Wěnz cźescźe budźe pyschicź rjany
Tych jenoź, kiź ßo pschebědźa.

520.

Kiź kschiź noscha,
Prut ßwój koscha
Daty s ruki Boźeje,
Tym ßo króna
Pola tróna
Sswěcźicź budźe na hłowje.

521.

Mój wyschschi měschniko, ßo ke mni [bliź,
Hdyź duscha wustawa!
A pokaź mi na Golgata ßwój kschiź,
Hdźeź skutk ßwój dokonja!
Hdyź wumrjeł ßy na kschiźu,
Buch Boźe dźěcźo ja;
Psches ßmjercź ßo k tebi bliźu,
Mam twoje njebjeßa.

522.

Du s tobu, pastyrjo, psches bědźe-[nje,
Mje wodź kij pastyŕski!
Psches ßmjertny doł teź wjedźesch nětko mje,
Cźe mam teź we rowi.
Pucź dźe do wyßokoscźe
Tam k tebi, Jesußo,
Hdźeź połny wjeßełoscźe
Mam twoje kralestwo.

523.

Wumrjecźe je dobycźe
Mi psches ßwěrnu luboscź Boźu;
Sswój kónz směje bědźenje
S Boha mi we cźichim łoźu.
Wjecźor nasch ßo bliźi nam,
Měr wón njeße bědźerjam.

524.

Poźadana, powołana
Psched trón jehnjecźa
Duscha khwata, hewak data
Njebudźe ji msda.
Schtóź ßo bědźi njeprawje,
Krónowany njebudźe.
Schtoź je sady, puschcźu rady,
Njerodź, wutroba!

525.

Tu mějach wschelki kschiź a strach
We tutych srudnych cźeźkich dnjach
A měra shonich mało.
Knjes ßam pak pschi mni stejesche,
A jeho ßylne pschikrycźe
Je mi teź pschepomhało.
Nětko wschitko
Pschewinjene, pschekrocźene
Leźi sady,
Schtoź ßym, to ßym wschitko s hnady.

526.

Lódź dojěła je nětko k brjohu
Po wschelkich straschnych wichorach;
Sso sběhnyła je duscha k Bohu
Po dokonjanych bědźenjach.
Tu wotpocźuj nětk, sprózna lódź,
Bóh twoja khowanka pak budź!

527.

Kak leźisch tudy we měri
A wócźko twoje cźische spi
We tutym twojim łoźu!
Twój sbóźnik ßmjercźe rjecźasy
Na tebi móznje rostorhny,
Nětk widźisch kraßnoscź Boźu.
S kschiźom hiźom
Twoja noha tu je s Boha
Doběźała,
Sprózńoscź je ßo dokonjała.

528.

Sßy w ſtrachach pola mje ßo
lěhał,
Mje wjedł pſches ßmjertne bě=
dźenje;
Ty ßy mje noßył, ßy mje ſběhał,
Mi pomhał ſ hary ßwětneje,
Kaž dał mi běſche ßlubjenje.

529.

Sawjeßelicž jara
Na kónzu ßo chzu,
Hdyž to, ſchtož je para,
Sady woſtaju.
Połna ßylſow hlada
Horje wutroba,
Cžahnycž ßebi žada
S horja do njebja.

530.

Tu ßu cži, kiž ßu po bitwje
Nětko pſchiſchli ſ tyſchnoſcže,
A ßu ſ Bohom we modlitwje
Bědźili ßo wobſtajnje.
Kónz jich bědźenje nětk ma,
Bóh wſcho horjo wot nich wſa.

531.

Mi ßwěcž ſe ßwojim wobliczom
A njewopuſchcž mje ženje!
Mi wuſtacž njedaj pod kſchižom,
Sczel wſchědnje poßylnjenje!
Po kſchižu wjedź mje k wjeßelu
A daj, ſo po wſchěm cžerpjenju
Cži wěčžnje khwalbu dawam!

532.

My, ach, knicžomna ßmy ſcžina,
Proch a popjeł, pjerſchcž a hlina,
Schto dha je naſch ſemſki dom?
Horja doſcž je wyſche teho,
Schtó dha nochzył cžahnycž ſ njeho
Horje ſ knjeſom Jeſußom?

533.

Cžeſcž Boža, haleluja,
Tu kónz wſchěch wěžow je;
Kiž ſ jeho krwju ßo ſmuja,
Dom dźeja ſ tyſchnoſcže.

534.

Na jehnjo hladaj, kotrež budźe
Paſcž ſ wjeßełoſcžu tebje druhdźe,
Cžißń wot ßo khěžu cžěßniwu!
Kak bórſy běh je dokonjany
A bědźenja cžaß pſcheběžany!
A potom wotpocžink je tu.

535.

Pſchi Knjeſu žiwa nětk je duſcha
A cžěło leži we ſemi,
Haj woboje tam, tam, hdźež
ßłuſcha,
So wotpocžink ma najßłódſchi.
Po jenož krótkej bědnej khwili,
Hdźež njepſchecželjo ju ßu bili,
Tam nětk je pola pſchecžela.
Wſchě ßylſy nětk ßu ſetrěwane,
Tam horjo njeje wjazy žane,
Wſcha kraßnoſcž tam ßo namaka.

536.

Nětk pójcže, duſche wobcžežene
Se wſchelkim cžežkim brěmjenjom,
A njeſtejcže tu wurudźene!
Wſchak ſ kſchiža hižom dźecže dom.
Wy noßyle ſcže wobcžežnoſcže,
Nětk dźicže nuts do wjeßełoſcže!
Waſch wotpocžink chze Jeſuß bycž.

537.

Mam ja jenož jeho,
Wußnu wjeßeły;
Wokſchewjenje cžerpam ſ njeho
Njenje ßej do wutroby,
Kiž ju k njebju ſběha.
Wichor wſchón ßo pola njeho lěha.

538.

Jesu, tudy czeŕpjach s tobu,
Horkach dźěl mi sbóžnosćź ßobu!

539.

Łódźiczka, mi khwataj,
Czěkaj s njewjedra!
Njeß mje, hdźež ßwoj snataj,
Hdźež měr duscha ma!
Połna ßylsow hlada
Tam mi wutroba;
Psches morjo ßej žada
Czahnycź se styska.

540.

Nětk, nětk je dobědźene,
Sswój běh ßym doběžał;
Nětk wscho je pschewinjene,
Ssym sbóžnje dokonjał.

541.

Wschě horja wostanjeja
Nětk zyle sady mje;
O nětko sapocžnjeja
Sso wěčžne kraßnoscźe.

542.

Ja ßym ßo bědźił ßwěru
Tu dobre bědźenje,
Ssym Bohu dźeržał wěru,
Nětk budźcźe w božemje!

543.

Wojowarjow spróžne koscźe
Te njech w semi cźische spja!
Jesuß Khrystuß s wyßokoscźe
Zyle ßej je swobnowja.

544.

Na poßledku wita
Tebje cźichi row;
Njeskorž, duscha bita!
We nim masch ßwój skhow.

545.

Bědźeŕ ma drje dźěło krwawne,
Kiž ßo jemu porucža;
Bědźenje pak ßwěrne, sprawne
Na poßledku kónz tež ma.

546.

Wam ßo wjazy nochze wrócźicź
Na ßwět sły a knicžomny,
Hdźež nam hrěch a błud chze swrócźicź
Naschu łódź do hłubiny.
My pak jara radźi chzyli,
So bjes wami my tež byli,
Hdźež po horju Jesuß ßam
Palmy poda s hnady wam.

547.

Ach, so duscha njewuskhnyła
Mucžnym duzy po drosy,
So by njeskomdźena była,
Doniž hischcźe tudy ßmy!
S hnady, Knježe, shromadź khudu
Ju tež k twojemu tam ludu,
Kiž je po wschěch cźežkotach
Nětko sbóžny w njebjeßach!

548.

O Jesu, kajke wjeßele
Psched twojim trónom wěčžnje!
Tam rany wjazy njekrwawja
A wócžko wjazy njepłaka,
Ty s wocžow strěł ßy ßylsy.

549.

Mje Jesuß ßobu woła
Tam k wrotam njebjeßow,
Hdźež steja słote ßłowa,
Kiž hižom ßłyschu jow:
Schtóž ßobu cźeŕpił je,
Tón krónu dostanje;
Schtóž ßobu k ßmjercźi dźe,
Tón ßobu žiwy je.

550.

Sswěcž nam jaßnje k njebjeßam,
Knježe Jesu, ſ wyßokoſcže!
Wjedž naß pſches dol ßylſow tam
Do kraja wſchej' wjeßełoſcže,
Kotraž kónza njewoſmje,
Njeſańdže!

551.

Ta radoſcž budže wobſtajna,
Kiž pſches Khryſta je hotowa,
Tež njeb'dže pomjeńſchena.
Tam budže měr naß ſwjeßelecž
A wotpocžink naß wokſchewjecž;
O ſbóžne ßu tych mjena,
Kiž tudy ßylſy wußychu,
Nětk ſ kraßnej wjeßełoſcžu žnju!

552.

Kak ſdychowała duſcha
Je tu po ſbóžnoſcži,
Kiž Khryſta dla ji ßłuſcha
A ßlubjena bě ji!
Nětk jandželjo ßo wjeſu,
So by ju pſchiwjedli
Do njebjeß k temu Knjeſu,
O kraßne wjeßele!

553.

S wjecžora płacž traje, ale na ranje ſkhadža wjeßele. Pſ. 30, 6.

554.

Prawy dyrbi wjele cžeŕpicž, ale tón Knjes pomha jemu ſ teho wſchitkeho. Pſ. 34, 20.

555.

Hdyž tón Knjes tych jatych Zionſkich ſaßo powjedže, dha budžemy jako cži, kotrymž ßo džije. Pſ. 126, 1.

556.

Kotſiž ſe ßylſami rosßywaju, cži budža ſ wjeßełoſcžu žnjecž. Pſ. 126, 5.

557.

Džeń ßmjercže je lěpſchi dyžli džeń naroda. Prěd. 7, 1.

558.

Ja chzu cže wuſchkrěcž w pjezy hubjenſtwa. Jeſ. 48, 10.

559.

Kaž ſłoto pſches woheń, tak budža cži, kiž ßo Bohu ſpodobaja, pſches woheń horja ſpytani. Sir. 2, 5.

560.

Sbóžni ßu cži ſrudni, pſchetož woni budža troſchtowani. Mat. 5, 4.

561.

Twoja wola ßo ſtań! Luk. 22, 42.

562.

Pſches wjele ſtyſknoſcžow mamy nuts hicž do Božeho kraleſtwa. Jap. ſk. 14, 22.

563.

My khwalimy ßo tež tych tyſchnoſcžow. Rom. 5, 3.

564.

Ssmy my pak džěcži, dha ßmy tež herbojo a to herbojo Boži a ßobuherbojo Khryſtußowi, jeli ſo ſ nim ßobu cžeŕpimy, ſo bychmy tež ſ nim ßobu pſchekraßnjeni byli. Rom. 8, 17.

565.

Ja mam ſa to, ſo nětcžiſchého cžaßa cžeŕpjenje hódne njeje teje pſchichodneje kraßnoſcže, kotraž

ßo nad nami sjewicź budźe. Rom. 8, 18.

566.

My wěmy, so tym, kiž Boha lubuja, wschitke wěžy k lěpschemu ßłuža. Rom. 8, 28.

567.

Nascha žałoscź, kotraž je krótka a lóžka, dokonja wěčznu a psches měru jara wulku a wažnu kraßnoscź. 2 Kor. 4, 17.

568.

Jeli so s nim wumrjemy, dha s nim tež žiwi budźemy; jeli so pschecźerpimy, dha budźemy tež s nim knježicź. 2 Tim. 2, 11. 12.

569.

Ja ßym ßo dobre běďźenje běďźił, ja ßym doběhał, ja ßym wěru dźeržał. Na to je mi wotpołožena króna prawdoscźe. 2 Tim. 4, 7. 8.

570.

Sbóžny je tón muž, kiž spytowanje snjeße. Jak. 1, 12.

571.

Hlajcźe, my tych mamy sa sbóžnych, kiž ßu pschecźerpili. Jak. 5, 11.

572.

Bóh budźe s jich wocžow wschitke ßylsy setrěcź a ßmjercź wjazy njebudźe. Sjew. 21, 4.

23. Sa wěrjazych khschescźijanow.

573.

Tam budźemy we wěčznym měrje,
Tam bjes staroscźe khodźimy;
To ßlubjenje je date wěrje,
Kiž njewostanje poßledy.

574.

Wěrjazych pucź horje dźe,
Hdźež jich sbóžnik Jesuß je,
Hdźež je tež jich wutroba
Dawno pola Jesußa.

575.

Puschcźe mje, puschcźe mje,
K Jesußej ßo mi tak chze!
Duch mój po nim horzo žada,
Wócžko jenož sa nim hlada,
Pucź mój k jeho trónej dźe.

576.

Kak budźe tola derje mi,
Hdyž po wschej nóznej cźěmnoscźi
Tam pola knjesa Jesußa
Mi sbóžne ranje seskhadźa.

577.

Tón Knjes ßwojich lubych woła,
Kotrychž psched skaženjom skhowa.

578.

Hdyž je mój pucź tu dokonjany,
Hdyž je mój czaß tu domoj hicź,
Kak chzu ja tehdy swjeßeleny
Sswój pucź tam horje nastupicź!
Tam horkach, tam we Božim raju
Sso milijony wjeßela,
Kiž kraßnu wěčznu sbóžnoscź maju
Wot ßwojoh' luboh' sbóžnika.

579.

My wumrjeli ßmy s tobu
A s tobu žiwi ßmy;
My póńdźemy tež ßobu,
Hdźež, Jesu, nětko ßy.

580.

Hdyž wěra khodźi sa Khrystom,
Dha wěscźe dóńdźe sbóžnje dom.
Schtóž wot Boha ma wodacźe,
Tón, tón je wotbył skaženje.

581.

Schtó ßu čzi po' Božoh' tróna?
Kajka ßyła je mi to?
Na hłowje ßo błyschčzi króna,
Tak kaž hwěsdy ßwěčža ßo;
Haleluja ſpěwaja
Trojizy bjes pschestačža.

582.

Schto ßmjercž a row mje ſtróžicž
chzetej?
Twój kſchiž a twoje ßłowo b'džetej
Mi pschepomhacž psches ßmjerčže
doł.
Mje ſtróžecž nima čžwila žana,
Ty wjedžesch mje do Kanaana,
Do twojich ßwětłych njebjeßow.

583.

O požadany wěčžny čžaßo,
Tam namakamy ſ hnady ſaßo
Wschěch ßwojich lubych pschečželow,
Kiž ßo tu čžaßnje lubowachu
A we Bosy ßo ſawjaſachu, —
Tych njedžěli niž ßmjercž, niž row.

584.

Khrystuß tón je wumrjeł ſa mnje,
To je moje dobyčže;
Tak je ſbóžnoſcž pschinjeßł na
mnje,
Duž ja čžahnu wjeßele
Tam, hdžež ſerafy lóscht maja,
Wyßoki pſalm ſaſpěwaja:
Sswjaty, ßwjaty, ßwjaty je
Wótz, Ssyn, Duch do wěčžnoſcže.

585.

Ach, ſo moja duscha mohła
Widžicž kraßnoſcž twojoh' ſtoła
Se Schčžěpanom we ßmjerčži!
Knježe Jeſu, ſpožcž to mi!

586.

Kak budže nam, hdyž nětk do
Kanaana
Ssmy dóschli a nam date budže
to,
Schtož wutroba ßej myßliła njej'
žana
A ani woko ani wucho ſhoniło!
Duž ſcžežku nahłu khětſje horje,
džěčži,
Wschak pót a próža tu ßo ſapłačži,
Hacž doběhnjemy k tamnej wěčžnej
hěčži,
Hdžež wjaž', hacž myßlimy, Knjes
wobradži!

587.

Hdyž ja junu ſ rowa ſtanu,
Pschekraßnjeny na čžěle,
A k tym ſbóžnym ßyłam čžahnu,
Khwalicž ſ nimi hromadže,
Tehdy, hdyž ja wotucžu,
Póńdu ßebi po tu mſdu,
Kiž da Jeſuß ſ hnady temu,
Kiž je ßwěrny wostał jemu.

588.

Tu moje morwe ſtawy,
Kiž leža ſpody trawy,
Mi ſ nowa wožiwja,
Hdyž Jeſuß ſ jandželemi
Dže ſ njebjeß dele k ſemi
A wschitkich morwych ſawoła.

589.

Ryčž, Jeſu, ßłowo wyßoke:
„Schtóž do mnje wěri, njewumrje!"
Wscha twoja ßwjata ſaßłužba
Ta njebjeßa
Nam k wjeßełoſcži wotewrja.

590.

Schtóž wěri, žiwy je
A sbóžny pschez śmjercž dźe
K Božom' trónej.
Tam njebudźe do wěčžnoscźe
Ssmjercž, boloscž ani wołanje.

591.

Sa Jesuśom tu ślědźi wěra,
Ssej k njemu horje žadach ja
Tam, hdźež we raju wěčžnoh' měra
Sso palmy cźische smahuja.

592.

Kak kóždy śo wjeśeli na njebjeśa,
Hdźež cźiscźi wot hrěcha śo błyskotaja,
Kiž, tu hižom s Jesuśom spschecźeleni,
Ssu horkach se śwjatoscźu wupyscheni!

593.

Hlaj, wěrje naschej pokasane
Bě krónow město nasdala;
Tam mamy pschebywanje rjane,
Tam śwjecźi widźa Jesuśa.

594.

Tu je śwjatych scźeŕpliwoscž
W zusym kraju,
Tudy kasń a wobstajnoscž
Sakhowaju;
Wěru tudy njepuschcźa,
Ale knjesa Jesuśa
Lubo maju.

595.

O kak sbóžni scźe, wy prawje wěrni,
Kiž scźe pschezo byli Bohu śwěrni!
Scźe s nusy wuschli
A k tej wěčžnej wjeśełoscźi dóschli.

596.

Paradiso, wotewŕ wrota,
So dźe nuts mój prawy lud!
Sa njón je ta króna słota,
Dokelž hidźił wschón je błud;
Lud wot śwěta hidźeny,
Pschede mnu pak cźescźeny,
Kiž je wobarnował wěru,
Pschi mni sawostał tež śwěru.

597.

Schtóž wěrny bě hacž do kónza,
Tón, tón je sbóžny wěscźe;
Schtóž pósnał je tu Khrystuśa
Psched śwětom w kóždym měscźe,
Wón teho nětk je k śebi wsał
A jemu wěčžnu sbóžnoscž dał
A sjewił śwoju kraśnoscž.

598.

Ja dźeržu cźe, mój Knježe a mój Božo!
Mje njetorhnje śmjercž wot tebje,
Ty śy měł moje dla tu śmjertne łožo.
Ssy wumrjeł moje dla,
Duž rjeknu lubje ja,
Hdyž žiwjenje tu k kónzej dźe:
„Mój Knježe a mój Božo!"
Ja dźeržu cźe.

599.

Ach, Knježe, wotpuschcž mojej wěrje,
So pohlada do śwjatnizy
A wokschewi śo w twojim měrje
A s teho troscht ma, cźescž pak ty!
Hdyž njeśměm dlěje cźi tu słužicž
A hdyž śo wjazy njehibam
A wotśał k tebi cźahnycž mam,
Chzu tola luboscž w njebju wužicž.

600.

Wſmi, hdyž ßo tebi ſpodoba,
Mje w prawej wěrje ſe ßwěta
Tam k twojim wuſwolenym!

601.

Cže wěra tu je hnała,
Cže wjedła nadžija,
Cže luboſcž wohrjewała,
Cže kryła modlitwa;
Twój troſcht pak we žiwjenju
Bě Jeſußowy kſchiž;
Po cžichim wumoženju
Sso, duſcha, k Knjeſej bliž!

602.

Schtóž Jeſom Khryſta póſnał je
Tu rad pſched cžłowjekami,
Wón teho ßam tež póſnacž chže
Tam, tam pſched jandželami,
Pſched Wótzom ßwojim njebjeſkim
We raju ßwojim kralowſkim,
To jeho ert je ßlubił.

603.

Sawiſchk cži je wotewſaty,
Tam błyſchcži ſtoł ßo Boži ßwjaty,
Sso cžeßne wrota ſběhaja.
Serafy ßej kryja wocži,
Jeruſalem ßo wſchitkón ſłocži,
Ty jón tam widžiſch bjes kryma.

24. Sa rosłacžapołnych hrěſchnikow.

604.

Jeſuß měcž chže hrěſchnika,
Ssobu mje tež wón je rodžił;
Wotewrił mi njebjeßa
A mje ſbóžnje do nich wodžił.
To je troſcht do wutrobow:
Jeſuß měcž chže hrěſchnikow.

605.

Sso ſpuſchcžam, Božo, na tebje,
Ach, njewopuſchcž we mrěcžu mje!
Wſchak wěm, ſo twoje džěcžo ßym;
Mje w mojich hrěchach troſchtuj
ſ tym!
Wſchak tebje mam, o Jeſußo,
Mój ßrědniko a ſbóžniko;
Mje njeße twoja wſchehomóž,
Tak dawam ßwětej dobru nóž.

606.

O derje, ſo ßym ſ cžaßom tudy
Sso k ßwojej ßmjercži hotował
A ßwoje hrěchi, ßwoje błudy
We wěrje Bohu ſwotpроſchał.
Nětk móžu ſtroſchtny wotßal
cžahnycž
S tej rjanej wěſtej nadžiju,
So budu junu horjeſtanycž
A póńdu k wěcžnom' žiwjenju.

607.

Wjeßel ßo, wjeßel ßo!
Wyſkaj duſcha wumyta!
Wodate ßu twoje winy,
Boloſcž cži je ſtajena,
Jeſuß pſches ßmjercž wſchitke
ſwiny
Wot tebje, o khudy hrěſchniko,
Wjeßel ßo!

608.

Hnada je mje wumohła
S hrěchow, ßmjercže, hele;
Wſchitko, ſchtož Bóh ſa mnje ma,
Hnada na mnje ſcželе.

609.

Tón, kiž je ſbóžnik hrěſchnikow,
Naß wjedže nuts do njebjeßow;
Hdžež běža cžiſte wody rěcžne,
Wón žiwjenje nam dawa wěcžne.

610.

Jesuß dźe a ja du k njemu,
Wón je moje wjeßele.
So bych wuschoł wschemu złemu,
Teho dla wón ke mni dźe.
Wón a ja we towaŕstwi,
To je mój dźěl najlěpschi.

611.

Sbóžny kóždy wumoženy,
Wumoženy psches Khrysta!
Wón tam budźe zhromadźeny,
Hdźež je była njebjeska.

612.

We njebjeßach bym sapißany,
Ja sbóžne dźěćźo Bože bym,
A njebudu won wustorkany
Se swojim hrěchom wotmytym.
Wěm, so wot wscheho spocźatka
Ssym wuswoleny psches Khrysta.

613.

Do rowa sahrjebane
Njech nasche hrěchi bu,
So na nje spominane
Bycź njeßmě tam a tu!

614.

Pój dom, pój dom, Knjes kiwa,
Tu dobro bydlicź je!
Ssłysch, hacž cźi njepschebiwa
Na wotßalcźehnjenje!
O duscha, w cźěmnym kraju
Hrěch tebje tyschesche;
Tu pak we Božim raju
Je wěčzne wodacźe.

615.

Nětko khudy hrěschnik
Wumoženy je;
Horje jeho kiwa
Bože ßlubjenje.

616.

Krej jehnjecźowa sapißała
Mje je do knihow žiwjenja;
Mi psches nju je ßo hnada stała
A wumoženje s poklecźa.
Schto skorži hischcźe wutroba?
Ja prawo mam na njebjeßa.

617.

Nasche dźěło je ßo stało,
Nětk ßo ßabat sapocźnje;
Jehnjo je wscho dokonjało,
Wscho je sa naß scźinjene.

618.

K jeho ranam my nětk dźemy,
Hdźež my wěčznje s měrom ßmy;
Wjeßelicź ßo jara chcźemy,
Wumoženi hrěschnizy.

619.

Bóh hrěchi mi je wodał,
Kiž tu mje tyschachu,
A krónu mi je podał,
Mje pyschił s prawdoscźu.

620.

Hdyž cźi dawam duschu swoju,
Wußłysch, Knježe, próstwu moju:
Twoja swjata sasłužba
Darmo wumož hrěschnika!

621.

O kak budźesch swjeßeleny
Junu, hdyž ty póńdźesch tam
Psches krej Khrysta wobhnadźeny
Horje k rjanym njebjeßam!

622.

Hdyž we poßlenjej nusy mje
Ssmjercź, cźert a hela cźwiluje,
Dha twoja krej mje sahoji
A wot hrěchow mje wucźiscźi.

25. Sa derje pschihotowanych.

623.

Ja dom ßo blizu khwatajo
Do paradisa wjeßełosćze
Na kwaß, hdźez fraduje ßo wscho,
Hdźez sbóznosćz traje do węcz-
nosćze.

624.

Tam widzu Ssyna Bozeho,
Kak wón mi napschecziwo khwata,
So by mje sczinił kraßneho,
A so mi była sbóznosćz data.
Ach, witaj, witaj! woła wscho
We njebju s mozu wyskajo.

625.

Ja widzu lud we běłej drasćze
O s wotkal pschińdu czi? [tam,
To sbózni ßu, kiz hrěschnym lubo-
Ssu w ßwěcze czěkali. [sczam

626.

Kak rady chzu ja domoj hicz
A ßwětej wschitko wostajicz,
Schtoz ßwětni lubo maja!
Kak mój duch k tym ßo wjeßeli,
Kiz prjedy mje ßu domoj schli
Do njebjeskeho raja.

627.

My dźěchmy w ßwojim hnadnym
Do njebjeskeho Ziona, [czaßu
A nětko ßmy na jeho kwaßu,
Kiz skiczi kraßne wjeßela.

628.

Ty nětk ßy jeho powołał
Bjes twojich wumozenych,
Ssy jeho s czesczu horje wsał
Bjes sbóznje shromadzenych.
Tam ßyła spěwa wjeßeła,
So wumozenje duscha ma,
Nětk s nimi sjenoczena.

629.

Ty lubowasche Boha,
Bóh lubowasche cze;
Nětk wustała pak noha
Na puczu ßwojim je.

630.

Dźeń nakhilił ßo běsche,
Sso ßwjatok blizesche;
Domczk Bozi ßłónczko dźěsche,
Duz Bóh ßej kiwny cze.

631.

Ja widzu wotewrjene
Ssej Boze njebjeßa
A zyłe rosßwětlene,
Budz, duscha, wjeßeła!

632.

Bozi lud ma wotpocznycz,
Ale jeho proch ma bycz
Roßa seleneho pola,
To je Boza sbózna wola.

633.

Kak ßmy my wschitzy sbózni
A połni nadzije;
Sso ßnopy noscha k brózni,
My pak do kraßnosćze;
Do njeje shromadzeni
Sswój khěrlusch sanjeßmy:
Nětk s Boha wumozeni
Tu s kniczomnosćze ßmy.

634.

Wschě ßwěrne dusche po srudzbje
Sso saßo stowarschеja;
Psched Bohom wschitke we ßwětle
Sso s nowa seskhadzeja.
Ssmjercz nihdy wjaz' je njedźěli,
Je jandźel Bozi shromadzi
Sa sbóznosćz wuswolene.

635.
Muž pobožny tón namaka
Tam sażo pobožneho
A mandźelskeho mandźelska,
Bratr bratra najlubscheho.
Tam macżeŕ koschi dźěcżatko;
Wscho wuswolene towaŕstwo
Sso seńdźe w měscże Božim.

636.
My dźemy k horje Zionskej
A k městu njebjeskemu,
Hdźež Knjes a jeho zyrkej stej,
Hdźež wschitko służi jemu;
K wschěm ducham dźemy njebjeskim
A k khoram Božim wyżokim
A k dokonjanym prawym.

637.
Nětk, moji lubi, njepłacżcże!
Mje sażo namakacże;
We paradisu Božim mje
Na wěcżne sażo macże.
Tež nasch proch stanje se żmjercże;
O sbóžne sażowidźenje,
Kak troschtujesch ty dusche!

638.
Pójcże žohnowani,
Prawi namakani!
Pójcże wuswoleni,
S nowa porodźeni,
Do Božeho raja,
Do wěcżneho kraja!

639.
Kajka wulka krażnoscź,
Kajka rjana jażnoscź!
Njeńsche budźe cżěło,
Kiž je nusu měło,
Dyžli żwětłoscź żłónza,
Bje wschitkeho kónza.

640.
Kotsiž dźeja Boži pucź,
Hlaj, cżi njebudźa żo hnucź,
Ale wostacź do kónza
Jako hora Zionska.

641.
We tutym hnadnym cżażu
Mje shotuj, Jesu mój,
Ssam k njebjeskemu kważu,
So żym tam zyle twój!

642.
Tam w Jerusalemje nowym
S rjanym hłożom khěrluschowym
Jeho khwalimy bjes kónza,
Njetrjebamy žanoh' żłónza;
Jehnjo tam a Bóh
Wěcżnje żwěcżi żo!
W tamnych żyłach wjeżełoscże
Psches njeho je do wěcżnoscże
Sbóžny, schtóž tam je.

26. Tajkim, kiž żu wjele spěwali.

643.
Wsmi khudu khwalbu tudy s hnadu,
Mój luby Božo, wote mnje!
We njebju wěm żej lěpschu radu,
Tam budu kaž te jandźele;
Hdyž hłóż mi budźesch wyschschi dacź,
Chzu haleluja sazpěwacź.

644.
Nasch spěwaŕ bě żo sestaril
A tola spěwasche;
Nětk pak je wócżko sandźelil
A żwjatok pschischoł je.

645.
Ssy spěwał żo psches žiwjenje,
Kaž ptacżik spěwaty,
A spěwał tež żo do żmjercże
Ssy na pożlenje dny.

646.

Kaž spěwaja tam jandželjo
Psches Bože njebjesa,
Tak spěwał též sy, spěwarjo,
Sswój psalm do Sserbowstwa.

647.

Wón noschesche na wutrobje
Tu stajnje Božu čzescž;
Duch jeho pschezo žadasche
Sso horje k Bohu snjescž.

648.

Ach, s ruki tebi panyła
Nětk harfa swěrna je,
A truna je so rostorhła,
Wjaz' klinčzecž njebudže.

649.

Bóh chze czi harfu nowu dacž
A trunu nowu k njej,
So móhł ty k Božej čzescži hracž
Tam horkach rjeńscho sej.

650.

Pod khłódkom palmy wěčzneje
Spi, spróżny spěwarjo!
Czi dawa swoje božemje
Nětk džakne Sserbowstwo.

651.

Hdže je to wjesele?
We Božim kralestwje,
Hdžež spěwaju tak krasnje
Te nowe khěrlusche
A swěčza so tak jasnje
Wschitzy Boži jandželjo,
K nim džemy nětk též my.

652.

Nětk s jandželemi spěwamy:
Ty swjaty, swjaty, swjaty sy;
Cže widžimy wot woblicža
A mamy wjele wjesela.

653.

Ja chzu teho Knjesa khwalicž, tak dołho hacž žiwy sym, a mojemu Bohu spěwacž, dokelž tu sym. Ps. 146, 2.

27. Sswěrnym pschecželam Sserbow.

654.

Sa czichę twoje džěło,
Sa mužske bědženje,
Kiž msdy a myta měło
Wschak njeje na swěčze,
Měj džak nasch, kiž so hori
Nad twojim popjełom!
Schtó jeho płomjo mori
Bjes zyłym Sserbowstwom?

655.

Sswjatok nětk je tebi daty,
Pschejemy drje tebi jón;
Sserbowstwu pak nětk sy wsaty,
Žaruj, ludo serbski wschón!
Ssyna swěrneho sy shubił
Spody hórki tuteje,
Khrystus pak je swojim slubił
Nowe sbóżne žiwjenje.

656.

Nětko lubosćž nascha khowa,
Bratsje, proch twój čzescženy
A jón wusywa do rowa,
Knjesej budž wón podaty!
Ale wsmi do rowa sobu
Džak též horzy Sserbowstwa,
Kotryž sczele sem sa tobu
Kóžda džakna wutroba!

657.

Spi nětk tu w czichim měrje,
Wschak sym sy wusywał!
My khodžimy we wěrje,
Ty pak sy dopósnał.

Sso wola Boža stała
Je, so nam wumrjeł šy;
Naš džěli khwila mała,
Sso sašo widžimy.

658.

Spi czische w šwojim rowje,
Nasch luby pschecželo!
Bóh sa tebje ma strowje
A šwoje kralestwo.
Ty njejšy pytał šebje,
Twój lud ty pytasche.

28. Sa tych, kiž njejšu widženje měli.

659.

Kak budu tam šo wješelicž,
Sso s jandželemi stowařschicž,
Haj pschi tych wuswolenych stacž
A Božu krašnoscž wohladacž!

660.

Tón Knjes wotewrja wočzi šlepych. Pš. 146, 8.

661.

Tehdy budža šlepych wočzi wotewrjene. Jes. 35, 5.

662.

Tam žana nóz njebudže. Sjew. 21, 25.

663.

Sbóžni šu czi, kiž njewidža a wschak wěrja. Jan. 20, 29.

29. Sa hluchich.

664.

Tu, Jesu, njejšym šłyschał cže,
Tam šłyschu khory jandželske.

665.

Tehdy budža hłuchich wuschi šłyschaze. Jes. 35, 5.

30. Sa khromych.

666.

Tehdom budža khromi skakacž kaž jeleń. Jes. 35, 6.

31. Sa nahle semrjetych.

667.

Ach, khwataj k pokuczi
Dženš, człowske džěczo, tudy!
Ty wěsch, so ludži šmjercž
Tu nahle hrabnje druhdy.
Po šmjerczi dyrbisch pak
Psched Boha k šudewi,
Duž myšl šej šwěru tak:
Ach, khwataj k pokuczi!

668.

Kak bórsy wot ranja šo móže
Do wjeczora wscho wobroczicž
A žiwjenje se šmjerczu lóže,
Hacž myšlimy, šo pscheměnicž!
Mój Božo, daj psches Khrysta krej,
So w šmjerczi so mnu derje stej'!

669.

Kak nahle je šo s tymi stało,
Kiž Boža ruka sajima!
Ach, bij mje, ale tola mało
Tych krwawnych błusnow Khrysta dla!
Njech, hdyž mi czěło sahinje,
Sso duscha Khrysta troschtuje!

670.

Wot wješela, wot czeřpjenja
Cže nahle kładu do kaschcža;
Hdy, kak a hdže, to wě Bóh šam,
Wón dawa nam
A wschitkim wumrjecž człowjekam.

671.

Ssmjertneho dnja šwojeho
Njewěsch, duž, ach, hotuj šo!

672.

Kak nahle człowjek wotßal khwata,
Kak rucže kónz ma žiwjenje!
Kak bórsy duscha s cžěła wsata
Sso posběhnje do wěčznosćže!
Ty wschědnje ßmjercži sraky ßy,
O sbóžny, hdyž ßy hotowy!

673.

Strach stajny je we žiwjenju,
Duž wsmi ßej duschu na kedžbu!

674.

Hdyž ßo wjecžor' wětšik lěha,
Kónz je běha,
Wschitko nahle wocžichnje;
Noha posastanje sprózna,
Hnada wótzna
Ssebi dom mje powjedže.

675.

Kroczel je lědom bjese mnu a bjes ßmjerczu. 1 Sam. 20, 3.

676.

Nahle dyrbja ludžo wumrjecž a w połnozy ßo strózicž a sahinycž. Hiob. 34, 20.

677.

Człowjek je w ßwojim žiwjenju jako trawa, wón kcže jako kwětka na polu; hdyž wětr na nju sadunje, dha wona wjazy njeje a ßwoje město wjazy njesnaje. Ale hnada teho Knjesa traje wot wěčznosćže hacž do wěčznosćže nad tymi, kotsiž ßo jeho boja. Ps. 103, 15—17.

678.

Njekhwal ßo jutsischeho dnja! Pschetož ty njewěsch, schto ß o dženßa stacž móže. Pschißł. 27, 1.

679.

Człowjek ßwojeho czaßa njewě. Prěd. 9, 12.

680.

Do wjeczora móže derje hinak bycž, dyžli rano běsche, a to wschitko stanje ßo bórsy psched Bohom. Sir. 18, 26.

681.

Wczera bě na mni, dženßa je na tebi. Sir. 38, 23.

682.

Wachujcže, pschetož wy njewěscže, w kotrej schtundže wasch Knjes pschińcž budže. Mat. 24, 42.

683.

Njebój ßo, wěř jeno! Luk. 8, 50.

684.

Sbóžni ßu czi ßami wotroczzy, kotrychž tón Knjes pschischedschi namaka, so wachuja. Luk. 12, 37.

685.

Budžcže tež hotowi, pschetož człowski ßyn budže pschińcž w tej schtundže, w kotrejž ßo njenadžijecže. Luk. 12, 40.

32. Tym, kiž ßu na puczu wumrjeli.

686.

Wón stroschtny dźěsche po puczu,
Hacž ßnano kroczel poßlenju?
Ach, Boži pucž je džiwny!
A myßle běchu horjekach,
Kaž pschi wschěch jeho kroczelach,
Duž Bóh Knjes jeho kiwny.

687.

Ja njewěm, hdźe ja wumrjecź budu
A kajki row ja dostanu;
Mje shromadź jeno k mojom' ludu,
Sbudź k wěčznemu mje žiwjenju!
Chzesch mje pak w zusbje wotßal wsacź,
Sso twoja wola dyrbi stacź.

688.

Hdyž wumru, luby Knježe Božo,
Dha jeno duschu k ßebi wsmi!
Njech je, hdźež chze, mi ßmjertne łožo!
Hdyž jeno czěło sbóžnje spi,
Dha ničžo wo to njerodźu,
Hdy, kak a hdźe mje pohrjebu.

33. Tajkim, kiž ßu dolho khori byli.

689.

Małe wokomiknjenje
Skhowasch mi ßo do semje!
Bórsy ßy ßo strowy naspał,
Wschitko czaßne horjo saspał.

690.

Doběďźił ßo nětk ßy s Boha,
Kónz ma twoje czeŕpjenje;
Dokročžiła tam je noha,
Hdźež czi wěčznje derje je.

691.

Wjeßel ßo, o moja duscha!
Sapomń wscheje stysknoscźe,
Dokelž Khrystuß, kaž ßo ßłuscha,
Woła cźe s tej' žałoscźe!
Se ßwětneho hubjenstwa
Póńdźesch nětk do wjeßela,
Kiž tu nichtó njespósnaje
A tam do wěčznoscźe traje.

692.

Tu mějach wjele hubjenstwa,
O, na to spominajcźe
A popschejcźe mi njebjeßa,
Mi wotpočžowacź dajcźe!
Wy wschitzy ke mni pschińdźecźe,
Duž ßo tak jara njerudźcźe,
Ale Boha so mnu khwalcźe!

693.

Wjazy njejßym w hrěschnej winje,
Wuschoł tež ßym khoroscźam;
Nětko ßedźu w Božim klinje,
Hdźež doscź wotpočžinka mam.
Na ßwěcźe je hubjenoscź,
Próza, wójna, luta słóscź,
W njebjeßach je wjeßełoscź,
Wěčzny měr a troschta doscź.

694.

Ja ßym Boži, Bóh je mój,
Schtóha naju dźěli?
Mějach runje czeŕpjenje
Na tym hrěschnym czěli,
Duscha moja k Jesußej
Nětko sbóžna czehnje,
Khwali s jandźelemi ßej
Sswoje wumoženje.

34. Tym, kiž ßu pschez někajke njesbože wo žiwjenje pschischli.

695.

Ja njewěm, kak ja wotßal póńdu,
Ssmjercź khodźi pucźe wschelake;
Někotsi s cźichim spanjom wuńdu,
Někotrych ßmjercź pak hórka je;
Wscho, kaž je Bohu spodobne,
Jeno so mój kónz sbóžny je.

696.

To tež wot teho Knjesa zebaot
ßem pschińdźe, pschetož jeho rada

je dziwna a jeho mudroſcz
kraßna. Jeſ. 28, 29.

697.

Wſchitko wot Boha pſchińdze,
ſboze a njeſboze, ziwjenje a
ßmjercz. Sir. 11, 14.

698.

Schtoz ja czinju, to ty nětk
njewěſch; ty budzeſch jo pak
potom ſhonicz. Jan. 13, 7.

699.

Kak k njedopytanju ßu Boze
ßudzenja a k njewußlědzenju
jeho pucze! Rom. 11, 33.

35. Młodej holzy, kiz je we wodze ziwjenje ſhubiła.

700.

Pucz krótki ßy ty jenoz měła
A tola pſchi tym ſtraſchny doſcz;
Pſches zołmy wyßoke ßy jěła
A pſches jich ſtorkow ßurowoſcz.
Nětk, nětk je ſ Boha woczichło,
Duz wotpołoz tu brěmjo wſcho!

36. Sabitym.

701.

To je powjeſcz zyle wěſta,
Data ſ Bozich njebjeßow:
Knjes dze ſe ßwojeho měſta,
Ssudzicz wſchitkich ſłóſtnikow;
Wſchitka ſemja, wſchitkón kraj
Mojich ſaßo won mi daj!
Tehdy wſchón kraj tu a wſchudze
Sabitych krej wotkrycz budze.

702.

Tu dobycza ßu palmy,
Tu běła draſta je;
Tu ſpěwaju ßo pſalmy,
Tu měr ßo doſtanje.
Tu ſelenja ßo koſcze
Na ßwěcze ſabitych;
Tu wjeß'la wino roſcze,
Tu je dom wěrjazych.

37. Tajkim, kiz tudy zaneho wobydlenja njemějachu.

703.

Mam kraßne wobydlenje,
Je połne błyſchczenja;
Kak rjane je wſcho rjenje,
Schtoz tajke měſto ma!
Je połne ſłotych ßmuhow,
Sso hordzi ſ parlemi,
Da wjele jaßnych pruhow,
O kraßne wjeßele!

704.

W mojeho Wótza domje je
wjele wobydlenjow. Hdy by
temu tak njebyło, dha bych
k wam rjeknył: ja du tam, wam
měſto pſchihotowacz. Jan. 14, 2.

38. Sazpjenym.

705.

Hlaj, jandzelſka ßo ßyła
Tu ſo mnu ſtowaŕſchi,
So moja czeſcz by była
Kaz kralow na ßwěczi;
Ja budu wupyſcheny
We njebju ſ wěnzami
A ſ winom wokſchewjeny —
O kraßne wjeßele!

39. Ssamolutkim.

706.

Tam wjele milijonow
Je ſbóznych hromadze,
Czi ſwjeßela ßo krónow,
Je maju na hłowje;

Ssu w jara kraßnym dworje,
Mje wosmu lubosnje
Do ßwojoh' raja horje —
O kraßne wjeßele!

40. Khudym.

707.

Schtóž s płačžom rosßywał je tudy,
Tón s wjeßełosćžu žněje tam;
A hačž tež na ßwěčže bě khudy,
Tam pschiṅdže k wěčžnym bohatstwam.
Sa zusbu ma tam wótžny kraj,
Sa ßylsow doł pak Boži raj.

708.

Nětk, nětko, hdyž mam Jesußa,
Dha dosćž mam wschudžom wschěho;
Wón njebjeßa we ružy ma,
Ssym dostał je wot njeho.
Nětk wschitko, wschitko moje je,
Wón ßam je wobohačžił mje.

41. Napißma sa ßwójbne rownischčžo.

709.

Kiž tu wotpočžujemy,
Wschitzy w Božej ružy ßmy.

710.

Hdyž junu, knježe žiwjenja,
Sso nasche rowy wotewrja,
Dha daj nam stanyčž wjeßele
A wot wobličža widžičž čže!

711.

Sbóžni ßu čži wuswoleni,
Kiž wumru w Jesußowym mjeni,
Čži du nuts k tamnej kraßnosćži.

712.

Čži, kotsiž bjes poroka prawje khodžili ßu, pschiṅdu k měrej a wotpočžuja w ßwojich komorach. Jes. 57, 2.

713.

Jako čži, kiž mru, a hlaj, my ßmy žiwi. 2 Kor. 6, 9.

714.

My wočžakujemy na tu sbóžnu nadžiju a sjewjenje teje kraßnosćže teho wulkeho Boha a naschého sbóžnika Jesom Khrysta. Tit. 2, 13.

715.

Hischčže druhi ßabatny wotpočžink je wostajeny Božemu ludu. Hebr. 4, 9.

III. Napißma wyſche pohrjebniſchczowych wrotow.

716.

Kónz, luby człowcże, wopomń,
Sso ßwojej' ßmjercże dopomń!

717.

My dżemy jedyn po druhim
Po wulkim puczu poßlenim.

718.

Sbóžnje wumrjecž mudroſcž je,
Kotraž pſche wſchu mudroſcž dże.
Chzeſch ßo na nju wuſtejecž,
Dyrbiſch ſ czaßom ſapoczecž.

719.

Tu, tu ßo ſhromadźuja
Hacž do ßudneho dnja;
Tu ſpizy wotczakuja
Na knjeſa Jeſußa.

720.

Wukń ſtróſbnoſcž tudy, człowjeko,
A ſ czaßom k ßmjerczi hotuj ßo,
Kiž kóždemu je wěſta!

721.

Pój poßłuchacž, kak do wucha
Nam morwi tudy prěduja:
Schtož běchmy my, to wy nětk ſcże,
Schtož my ßmy nětk, to budżecże.

722.

Shromadźcże mi mojich wu-
ſwolenych,
Wſchitkich wěrnych, ſ nowa po-
rodźenych,
Kiž ßu ßlub mój dżerželi,
We nim wobſtali!


BV 249 .W4 D6
Szymjeschka na Bozu rolu.
Stanford University Libraries
3 6105 041 282 935

